

Επίσημη Εφημερίδα

C 82

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

14 Απριλίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	IV Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 82/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 69 της 24.3.2007	1
	V Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 82/02	Υπόθεση C-34/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Άδειες αλιείας — Κανονισμός (ΕΚ) 3690/93 — Σκάφη Wiron III και Wiron IV — Οριστική μεταφορά τους στην Αργεντινή)	2
2007/C 82/03	Υπόθεση C-150/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εισοδήματος — Σύνταξη γήρατος — Υπαγωγή σε συνταξιοδοτικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος — Φορολογική νομοθεσία — Περιορισμός της δυνατότητας εκπτώσεως ή μη συνυπολογισμού στο φορολογητέο εισόδημα των εισφορών που καταβάλλονται στο πλαίσιο συνταξιοδοτικού συστήματος — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων — Συνοχή του φορολογικού συστήματος — Σύμβαση περί αποφυγής της διπλής φορολογίας)	2
2007/C 82/04	Υπόθεση C-199/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 97/11/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων — Σημαντική αλλαγή της χρήσεως κτιρίου ή οικοπέδου — Απαράδεκτο της προσφυγής)	3

EL

2007/C 82/05	Υπόθεση C-345/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centro Equestre da Lezíria Grande Lda κατά Bundesamt für Finanzen (Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Παραστάσεις και εκγύμναση αλόγων που πραγματοποιούνται σε κράτος μέλος από εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Λαμβάνονται υπόψη τα επαγγελματικά έξοδα — Προϋποθέσεις — Άμεση οικονομική σχέση με τα έσοδα που πραγματοποιούνται στο κράτος εντός του οποίου ασκείται η δραστηριότητα)	3
2007/C 82/06	Υπόθεση C-239/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BVBA Management, Training en Consultancy κατά Benelux-Merkenbureau (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Αίτηση καταχώρισεως σήματος για σύνολο προϊόντων και υπηρεσιών — Εξέταση του σημείου από την αρμόδια αρχή — Συνυπολογισμός όλων των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων — Αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου ενώπιον του οποίου ασκήθηκε προσφυγή)	4
2007/C 82/07	Υπόθεση C-266/05 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Jose Maria Sison κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Αίτηση αναίρεσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εξαίρεσεις — Δημόσιο συμφέρον — Δημόσια ασφάλεια — Διεθνείς σχέσεις — Έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Ευαισθητά έγγραφα — Άρνηση πρόσβασης — Άρνηση γνωστοποίησης της ταυτότητας των κρατών από τα οποία προέρχονται ορισμένα από τα έγγραφα αυτά)	4
2007/C 82/08	Υπόθεση C-270/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 (αίτηση του Αρείου Πάγου για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Αθηναική Χαρτοποιία ΑΕ κατά Λ. Παναγιωτίδη κ.λπ. (Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Διακοπή της δραστηριότητας επιχείρησης οφειλόμενη στη βούληση του εργοδότη — Έννοια της «επιχείρησης»)	5
2007/C 82/09	Υπόθεση C-292/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 (αίτηση του Εφετείου Πατρών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ε. Λεχουρίτου, Β. Καρκούλιας, Γ. Παυλόπουλος, Π. Μπράτσικας, Δ. Σωτηρόπουλος Γ. Δημόπουλος κατά Δημοσίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος — Πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Έννοια — Αγωγή αποζημιώσεως ασκήθισα εντός συμβαλλόμενου κράτους από τους έλκοντες δικαιώματα εκ των θυμάτων σφαγών εν πολέμω κατ' άλλου συμβαλλόμενου κράτους λόγω ενεργειών των ενόπλων δυνάμεών του)	5
2007/C 82/10	Υπόθεση C-435/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Investrand BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφος 2 — Δικαίωμα εκπτώσεως — Δαπάνες για συμβουλευτικές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας διαιτησίας περί καθορισμού του ύψους απαιτήσεως η οποία αποτελεί μέρος του ενεργητικού της επιχείρησης αλλά ανάγεται σε χρόνο προγενέστερο της υπαγωγής του δικαιούχου της στον ΦΠΑ)	6
2007/C 82/11	Υπόθεση C-3/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Groupe Danone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Συμφωνία — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας)	6
2007/C 82/12	Υπόθεση C-114/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/48/ΕΚ — Διευρωπαϊκά δίκτυα — Διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)	7
2007/C 82/13	Υπόθεση C-183/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ruma GmbH κατά Oberfinanzdirektion Nürnberg (Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Κλάση 8525 — Διάκριση 8529 90 40 — Μεμβράνη πληκτρολογίου για κινητό τηλέφωνο)	7

2007/C 82/14	Υπόθεση C-324/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/116/EK — Προσθήκη της μαγιάς <i>Candida guilliermondii</i> στο παράρτημα της οδηγίας 82/471/EOK — Παράλειψη θεσπίσεως των αναγκαίων μέτρων) 8	8
2007/C 82/15	Υπόθεση C-12/05 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Herbert Meister κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Αίτηση αναιρέσεως — Εκ νέου τοποθέτηση προϊσταμένου υπηρεσίας ως νομικού συμβούλου στο γραφείου του αρμόδιου για τις νομικές υποθέσεις αντιπροέδρου — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 8	8
2007/C 82/16	Υπόθεση C-368/05 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2006 — Polyelectrolyte Producers Group κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Απόφαση του Συμβουλίου για τον καθορισμό της θέσεως της Κοινότητας — Απόφαση της Μικτής Επιτροπής του ΕΟΧ παρέχουσα στο Βασίλειο της Νορβηγίας τη δυνατότητα να επιβάλλει ειδικά όρια συγκεντρώσεως του ακρυλαμιδίου αυστηρότερα από εκείνα που ισχύουν στην Κοινότητα) 9	9
2007/C 82/17	Υπόθεση C-373/05 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2007 — Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Απόφαση περί μη προαγωγής υπαλλήλου στον βαθμό LA 5 — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Ταυτότητα αντικειμένου και αιτίας — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη) 9	9
2007/C 82/18	Υπόθεση C-57/06 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Elisabetta Righini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Έκτακτοι υπάλληλοι — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας — Αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών — Ελαττωματική αιτιολογία — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 9	9
2007/C 82/19	Υπόθεση C-126/06: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρίπολης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carrefour-Μαρινόπουλος ΑΕ κατά Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Τρίπολης (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 28 ΕΚ — Ποσοτικοί περιορισμοί — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Διάθεση στο εμπόριο κατεψυγμένων προϊόντων αρτοποιίας) 10	10
2007/C 82/20	Υπόθεση C-129/06 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 — Autosalone Ispra Snc κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Αίτηση αναιρέσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας — Υπερχείλιση υπονόμου — Παραμόρφωση — Διεξαγωγή αποδείξεων) 10	10
2007/C 82/21	Υπόθεση C-273/06: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2006 (αίτηση του Handelsgericht Wien — Αυστρία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Auto Peter Petschenig GmbH κατά Toyota Frey Austria GmbH (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού διαδικασίας — Ανταγωνισμός — Συμφωνία διανομής αυτοκινήτων — Απαλλαγή κατά κατηγορία — Κανονισμός (ΕΚ) 1475/95 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Λύση εκ μέρους του προμηθευτή — Έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 — Ανάγκη αναδιοργάνωσης του δικτύου διανομής) 11	11
2007/C 82/22	Υπόθεση C-302/06: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Krajský súd v Prešove (Σλοβακική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — František Koval'ský κατά Mesto Prešov και Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s. (Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Εγκατάσταση ηλεκτρικών γραμμών σε ιδιωτικές εκτάσεις χωρίς καταβολή αποζημιώσεως στους κυρίους των οικείων ακινήτων — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 11	11
2007/C 82/23	Υπόθεση C-503/06: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας 12	12

2007/C 82/24	Υπόθεση C-12/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Genova (Ιταλία) στις 18 Ιανουαρίου 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade κατά Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)	12
2007/C 82/25	Υπόθεση C-16/07 P: Αίτηση αναιρέσεως που υποβλήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2007 από την Marguerite Chetcuti κατά της αποφάσεως το Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-357/04, Chetcuti κατά Επιτροπής	13
2007/C 82/26	Υπόθεση C-23/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2007 — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio κατά Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia	14
2007/C 82/27	Υπόθεση C-24/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2007 — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini κατά Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia	15
2007/C 82/28	Υπόθεση C-27/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 26 Ιανουαρίου 2007 — Banque Fédérative du Crédit Mutuel κατά Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie	16
2007/C 82/29	Υπόθεση C-28/07 P: Αναίρεση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 26 Ιανουαρίου 2007 η NV Ter Lembeek International κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 23 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-217/02, NV Ter Lembeek International κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	16
2007/C 82/30	Υπόθεση C-32/07: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	17
2007/C 82/31	Υπόθεση C-36/07: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	17
2007/C 82/32	Υπόθεση C-38/07 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2007 η Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	18
2007/C 82/33	Υπόθεση C-39/07: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	18
2007/C 82/34	Υπόθεση C-40/07: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	19
2007/C 82/35	Υπόθεση C-45/07: Προσφυγή της 2ας Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	19
2007/C 82/36	Υπόθεση C-46/07: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	20
2007/C 82/37	Υπόθεση C-47/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2007 η Masdar (UK) Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-333/03: Masdar (UK) Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	20
2007/C 82/38	Υπόθεση C-48/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 5 Φεβρουαρίου 2007 — État belge κατά Les Vergers du Vieux Tauves SA	21

2007/C 82/39	Υπόθεση C-54/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof de Bruxelles (Βέλγιο) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding κατά NV Firma Feryn	21
2007/C 82/40	Υπόθεση C-68/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen στις 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Kerstin Sundeling Lopez κατά Miguel Enrique Lopez Lizazo	23
2007/C 82/41	Υπόθεση C-69/07: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	23
2007/C 82/42	Υπόθεση C-72/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Ισπανία) στις 9 Φεβρουαρίου 2007 — José Manuel Blanco Pérez και María del Pilar Chao Gómez κατά Consejería de Salud y Servicios Sanitarios	23
2007/C 82/43	Υπόθεση C-79/07: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας	24
2007/C 82/44	Υπόθεση C-82/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 15 Φεβρουαρίου 2007 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones κατά Administración del Estado	24
2007/C 82/45	Υπόθεση C-86/07: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	24
2007/C 82/46	Υπόθεση C-87/07: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας	25
2007/C 82/47	Υπόθεση C-91/07: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	25
2007/C 82/48	Υπόθεση C-102/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad (Κάτω Χώρες) στις 21 Φεβρουαρίου 2007 — Adidas AG και Adidas Benelux BV κατά Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV και Vendex KBB Nederland BV	26
2007/C 82/49	Υπόθεση C-104/07: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	26
2007/C 82/50	Υπόθεση C-47/05: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	26
2007/C 82/51	Υπόθεση C-53/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	27
2007/C 82/52	Υπόθεση C-79/06: Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	27
2007/C 82/53	Υπόθεση C-91/06: Διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	27
2007/C 82/54	Υπόθεση C-93/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	27
2007/C 82/55	Υπόθεση C-95/06 P: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2006 — Bausch & Lomb Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Biofarma SA	27
2007/C 82/56	Υπόθεση C-109/06: Διάταξη του προέδρου του τέταρτου τμήματος του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	27

2007/C 82/57	Υπόθεση C-110/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	28
2007/C 82/58	Υπόθεση C-222/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	28
2007/C 82/59	Υπόθεση C-259/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	28
2007/C 82/60	Υπόθεση C-299/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	28
2007/C 82/61	Υπόθεση C-326/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	28
2007/C 82/62	Υπόθεση C-370/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	28
2007/C 82/63	Υπόθεση C-377/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	29
2007/C 82/64	Υπόθεση C-395/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2007 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Tribunal Supremo — Ισπανία) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) κατά Al Rima SA	29

Πρωτοδικείο

2007/C 82/65	Υπόθεση T-23/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — CAS κατά Επιτροπής (Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ ΕΟΚ και Δημοκρατίας της Τουρκίας — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Συμπικνωμένος χυμός φρούτων προελεύσεως Τουρκίας — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Πιστοποιητικά κυκλοφορίας — Ειδική κατάσταση — Δικαιώματα άμυνας)	30
2007/C 82/66	Υπόθεση T-339/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Clotuche κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Ανατοποθέτηση διευθυντή ως κυρίου συμβούλου — Συμφέρον της υπηρεσίας — Αντιστοιχία θέσεων — Αναδιοργάνωση της Eurostat — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	30
2007/C 82/67	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-118/04 και T-134/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Caló κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Επανατοποθέτηση διευθυντή σε θέση κυρίου συμβούλου — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ισοδυναμία των θέσεων απασχολήσεως — Αναδιοργάνωση της Eurostat — Διορισμός σε θέση διευθυντή — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	31
2007/C 82/68	Υπόθεση T-143/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — Camurato Carfagno κατά Επιτροπής («Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση εξέλιξεως σταδιοδρομίας — Αξιολόγηση για την περίοδο 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»)	31
2007/C 82/69	Υπόθεση T-175/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Gordon κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Έκθεση αξιολογήσεως υπαλλήλου — Ολική και μόνιμη αναπηρία — Απώλεια εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο»)	32

2007/C 82/70	Υπόθεση T-204/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Indorata-Serviços e Gestão κατά ΓΕΕΑ (HAIRTRANSFER) («Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος HAIRTRANSFER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 32	32
2007/C 82/71	Υπόθεση T-246/04 και T-71/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — Wunenburger κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Εκθέσεις βαθμολογίας — Περίοδοι βαθμολογίας 1997/1999 και 1999/2001 — Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αγωγή αποζημιώσεως — Δικαιώματα άμυνας») 32	32
2007/C 82/72	Υπόθεση T-256/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Mundipharma κατά ΓΕΕΑ — Altana Pharma (RESPICUR) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος RESPICUR — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα RESPICORT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94») 33	33
2007/C 82/73	Υπόθεση T-318/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Boucek κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις γραπτές εξετάσεις — Εκπρόθεσμη υποβολή υποψηφιότητας) 33	33
2007/C 82/74	Υπόθεση T-353/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Ontex κατά ΓΕΕΑ — Curon Medical (CURON) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού λεκτικού σήματος CURON — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου του προγενέστερου κοινοτικού λεκτικού σήματος EURON — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 34	34
2007/C 82/75	Υπόθεση T-354/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Petralia κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Επιστημονικός τομέας — Κατάταξη σε βαθμό) 34	34
2007/C 82/76	Υπόθεση T-435/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ («Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό του ΓΕΕΑ — Βαθμολογία και προαγωγή — Μηδενισμός και υπολογισμός εκ νέου του κεφαλαίου των μορίων αξιολογήσεως — Μεταβατικό καθεστώς — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Μη αναδρομικότητα — Αρχές της νομιμότητας και της ασφάλειας δικαίου — Νομική βάση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση») 34	34
2007/C 82/77	Υπόθεση T-477/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά ΓΕΕΑ — TDK Kabushiki Kaisha (TDK) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος TDK — Προγενέστερο κοινοτικό σήμα TDK — Προγενέστερα του TDK λεκτικά ή παραστατικά εθνικά σήματα — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Αδικοιολόγητο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 35	35
2007/C 82/78	Υπόθεση T-501/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Bodegas Franco-Españolas κατά ΓΕΕΑ — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος ROYAL — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ROYAL FEITORIA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 35	35
2007/C 82/79	Υπόθεση T-65/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Seldis κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Δόκιμοι υπάλληλοι — Επιστημονικός και τεχνικός κλάδος — Διορισμός εκτάκτου υπαλλήλου κατόπιν διαγωνισμού για μονιμοποίηση υπαλλήλων — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Άρθρα 31 και 32 ΚΥΚ) 36	36

2007/C 82/80	Υπόθεση T-88/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Quelle κατά ΓΕΕΑ — Nars Cosmetics (NARS) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού εικονιστικού σήματος NARS — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο MARS — Σχετικός λόγος αρνήσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υπάρχει ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 36	36
2007/C 82/81	Υπόθεση T-317/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Kustom Musical Amplification κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα κιθάρας) («Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σήματος — Σχήμα κιθάρας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Αιτιολόγηση — Άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 37	37
2007/C 82/82	Υπόθεση T-55/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Rijn Schelde Mondia France κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινό Δασμολόγιο — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών — Βλαπτική πράξη — Απαράδεκτο) 37	37
2007/C 82/83	Υπόθεση T-423/05 R: Διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες κατά Επιτροπής (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αίτηση αναστολής της εκτέλεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Επείγον) 37	37
2007/C 82/84	Υπόθεση T-91/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Θεοφιλόπουλος κατά Επιτροπής (Αγωγή αποζημίωσης — Αίτημα περί επιστροφής εγγυητικών επιστολών — Αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο της αγωγής — Αγωγή προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως) 38	38
2007/C 82/85	Υπόθεση T-124/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 2007 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — MetroRED Telecom (MetroRED) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Κατάργηση της δίκτης») 38	38
2007/C 82/86	Υπόθεση T-16/07: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2007 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ) 38	38
2007/C 82/87	Υπόθεση T-17/07: Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL) 39	39
2007/C 82/88	Υπόθεση T-24/07: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — ThyssenKrupp Stainless κατά Επιτροπής 39	39
2007/C 82/89	Υπόθεση T-26/07: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2007 — LIPOR κατά Επιτροπής 40	40
2007/C 82/90	Υπόθεση T-30/07: Προσφυγή της Denka International κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2007 41	41
2007/C 82/91	Υπόθεση T-33/07: Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής 42	42
2007/C 82/92	Υπόθεση T-34/07: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Goncharov κατά ΓΕΕΑ — DSB (DSBW) 43	43
2007/C 82/93	Υπόθεση T-35/07: Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Leche Celta κατά ΓΕΕΑ — Celia (Celia) 43	43
2007/C 82/94	Υπόθεση T-36/07: Προσφυγή της Zipcar κατά ΓΕΕΑ — Canary Islands Car (ZIPCAR) που ασκήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2007 44	44
2007/C 82/95	Υπόθεση T-37/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — El Morabit κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως 44	44

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2007/C 82/96	Υπόθεση T-38/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Shell Petroleum κ.λπ. κατά Επιτροπής	45
2007/C 82/97	Υπόθεση T-39/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — ENI κατά Επιτροπής	45
2007/C 82/98	Υπόθεση T-40/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2007 ο José António de Brito Sequeira Carvalho κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής	46
2007/C 82/99	Υπόθεση T-41/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — IPK International — World Tourism Marketing Consultants κατά Επιτροπής	47
2007/C 82/100	Υπόθεση T-42/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Dow Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής Commission	47
2007/C 82/101	Υπόθεση T-43/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2007 ο Νεόφυτος Νεοφύτου κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-22/05, Νεοφύτου κατά Επιτροπής	48
2007/C 82/102	Υπόθεση T-44/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Καυčuk κατά Επιτροπής	49
2007/C 82/103	Υπόθεση T-45/07: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Unipetrol κατά Επιτροπής	49
2007/C 82/104	Υπόθεση T-47/07: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2007 — ratiopharm κατά ΓΕΕΑ (BioGeneriX)	50
2007/C 82/105	Υπόθεση T-48/07: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2007 — ratiopharm κατά ΓΕΕΑ (BioGeneriX)	50
2007/C 82/106	Υπόθεση T-52/07: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Movimondo Onlus κατά Επιτροπής	51
2007/C 82/107	Υπόθεση T-54/07: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2007 — Vtesse Networks κατά Επιτροπής	52
2007/C 82/108	Υπόθεση T-55/07: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2007 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	52
2007/C 82/109	Υπόθεση T-37/02: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Banca Sanpaolo Imi κατά Επιτροπής	53
2007/C 82/110	Υπόθεση T-39/02: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Banca Intesa Banca Commerciale italiana κατά Επιτροπής	53
2007/C 82/111	Υπόθεση T-40/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Capitalia, πρώην Banca di Roma κατά Επιτροπής	53
2007/C 82/112	Υπόθεση T-41/02: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — MCC κατά Επιτροπής	53
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2007/C 82/113	Υπόθεση F-30/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Sundholm κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2003 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως της εκθέσεως — Δικαιώματα άμυνας)	54
2007/C 82/114	Υπόθεση F-72/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Fardoom και Ashbrook κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Επιστροφή εξόδων — Έξοδα αποστολής — Άρνηση υπογραφής των εντολών αποστολής που ζητήθηκαν στο πλαίσιο της συνδικαλιστικής δραστηριότητας — Έννομο συμφέρον — Απαράδεκτο)	54

2007/C 82/115	Υπόθεση F-84/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Neirinck κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Έκτακτος υπάλληλος — Παραδεκτό — Αίτηση κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Υποτιθέμενη υπόσχεση προσλήψεως) 55	55
2007/C 82/116	Υπόθεση F-1/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Fernández Ortiz κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Δοκιμαστική υπηρεσία — Απόλυση μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας) 55	55
2007/C 82/117	Υπόθεση F-138/06: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Δεκεμβρίου 2006 — Meister κατά ΓΕΕΑ 55	55
2007/C 82/118	Υπόθεση F-8/07: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Chassagne κατά Επιτροπής 56	56
2007/C 82/119	Υπόθεση F-13/07: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Scozzaro κατά ΕΟΦ 56	56
2007/C 82/120	Υπόθεση F-14/07: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Caló κατά Επιτροπής 57	57
2007/C 82/121	Υπόθεση F-78/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Rounis κατά Επιτροπής 57	57
2007/C 82/122	Υπόθεση F-102/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Geert Haelterman κ.λπ. κατά Επιτροπής 57	57

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 82/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 69 της 24.3.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 56 της 10.3.2007

EE C 42 της 24.2.2007

EE C 20 της 27.1.2007

EE C 331 της 30.12.2006

EE C 326 της 30.12.2006

EE C 310 της 16.12.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-34/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άδειες αλιείας — Κανονισμός (ΕΚ) 3690/93 — Σκάφη Wiron III και Wiron IV — Οριστική μεταφορά τους στην Αργεντινή)

(2007/C 82/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και C. Diderichs)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: H.G. Sevensters)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 3690/93 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για τη θέσπιση ενός κοινοτικού καθεστώτος που θα καθορίζει τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις άδειες αλιείας (ΕΕ L 341, σ. 93) — Μη αφαίρεση των αλιευτικών αδειών των σκαφών WIRON III και WIRON IV μετά την οριστική τους μεταφορά στην Αργεντινή

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 71 της 20.3.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-150/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εισοδήματος — Σύνταξη γήρατος — Υπαγωγή σε συνταξιοδοτικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος — Φορολογική νομοθεσία — Περιορισμός της δυνατότητας εκπτώσεως ή μη συνυπολογισμού στο φορολογητέο εισόδημα των εισφορών που καταβάλλονται στο πλαίσιο συνταξιοδοτικού συστήματος — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων — Συνοχή του φορολογικού συστήματος — Σύμβαση περί αποφυγής της διπλής φορολογίας)

(2007/C 82/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal, S. Tams και H. Stønlbæk)

Καθού: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde)

Παρεμβαίνουν υπέρ του καθού: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωπος: A. Kruse)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 39, 43, 49 και 56 ΕΚ — Φορολογική νομοθεσία περιορίζουσα τη δυνατότητα εκπτώσεως των συνταξιοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών στις συμβάσεις ασφαλίσεως που συνάπτονται με επιχείρηση εγκατεστημένη στο κράτος

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Δανίας, έχοντας θεσπίσει και διατηρώντας σε ισχύ ένα σύστημα ασφάλειας ζωής και συντάξεων, κατά το οποίο δικαίωμα φορολογικής εκπτώσεως και μη συνυπολογισμού στο φορολογητέο εισόδημα των εισφορών παρέχεται αποκλειστικώς για καταβολές εισφορών που πραγματοποιούνται βάσει συμβάσεων συναπτομένων με συνταξιοδοτικά ιδρύματα με έδρα στη Δανία, ενώ δεν παρέχεται καμία τέτοια φορολογική ελάφρυνση για καταβολές εισφορών που πραγματοποιούνται βάσει συμβάσεων συναπτομένων με συνταξιοδοτικά ιδρύματα με έδρα σε άλλα κράτη μέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 39 ΕΚ, 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 56 ΕΚ.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Βασίλειο της Σουηδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 190 της 24.7.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-199/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 97/11/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων — Σημαντική αλλαγή της χρήσεως κτιρίου ή οικοπέδου — Απαράδεκτο της προσφυγής)

(2007/C 82/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C.-F. Durand, F. Simonetti και A. Howard, barrister)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: M. Bethell, E. O'Neill, D. Elvin, QC και J. Maurici, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 8 και 9 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία

97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 — Εγκρίσεις που δόθηκαν χωρίς εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων

Διατακτικό της απόφασης

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 179 της 10.7.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Centro Equestre da Leziria Grande Lda κατά Bundesamt für Finanzen

(Υπόθεση C-345/04) (¹)

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Παραστάσεις και εκγύμναση αλόγων που πραγματοποιούνται σε κράτος μέλος από εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Λαμβάνονται υπόψη τα επαγγελματικά έξοδα — Προϋποθέσεις — Άμεση οικονομική σχέση με τα έσοδα που πραγματοποιούνται στο κράτος εντός του οποίου ασκείται η δραστηριότητα)

(2007/C 82/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centro Equestre da Leziria Grande Lda

κατά

Bundesamt für Finanzen

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Bundesfinanzhof — Συμβατός χαρακτήρας προς το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 49 ΕΚ) εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως στον τομέα του φόρου εισοδήματος των μονίμων κατοίκων αλλοδαπής, η οποία προβλέπει επιστροφή φόρου αν τα επαγγελματικά έξοδα, που έχουν άμεση οικονομική σχέση με τα εισοδήματα, είναι υψηλότερα από το ήμισυ των εισοδημάτων

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 49 ΕΚ) δεν απαγορεύει εθνική νομοθεσία, όπως αυτή για την οποία πρόκειται στην υπόθεση της κύριας δίκης, καθόσον αυτή εξαρτά την επιστροφή του παρακρατηθέντος στην πηγή φόρου εταιριών επί των εσόδων που πραγματοποιήθηκαν από περιορισμένως φορολογούμενο από την προϋπόθεση ότι τα επαγγελματικά έξοδα, των οποίων τον συνυπολογισμό ο εν λόγω φορολογούμενος ζητεί προς τον σκοπό αυτό, έχουν άμεση οικονομική σχέση με τα έσοδα που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο δραστηριότητας ασκήθεισας επί του εδάφους του οικείου κράτους μέλους, αρκεί να θεωρηθούν ως τοιαύτα όλα τα έξοδα που δεν μπορούν να διαχωριστούν από τη δραστηριότητα αυτή, όποιοι και αν είναι ο τόπος ή ο χρόνος που δημιουργήθηκαν τα έξοδα αυτά. Το εν λόγω άρθρο απαγορεύει, αντιθέτως, αυτή την εθνική νομοθεσία καθόσον αυτή εξαρτά την επιστροφή του εν λόγω φόρου στον φορολογούμενο αυτόν από την προϋπόθεση ότι τα αυτά επαγγελματικά έξοδα είναι μεγαλύτερα από το ήμισυ των εν λόγω εσόδων.

(¹) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — BVBA Management, Training en Consultancy κατά Benelux-Merkenbureau

(Υπόθεση C-239/05) (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Αίτηση καταχωρίσεως σήματος για σύνολο προϊόντων και υπηρεσιών — Εξέταση του σημείου από την αρμόδια αρχή — Συνυπολογισμός όλων των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων — Αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου ενώπιον του οποίου ασκήθηκε προσφυγή)

(2007/C 82/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BVBA Management, Training en Consultancy

κατά

Benelux-Merkenbureau

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Hof van Beroep te Brussel — Ερμηνεία του άρθρου 3 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «The Kitchen Company» — Εξέταση του σημείου από την αρμόδια αρχή — Συνεκτιμηση όλων των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων — Απόφαση Koninklijke KPN Nederland

Διατακτικό της απόφασης

Η πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια:

- ότι η αρμόδια αρχή, όταν αρνείται την καταχώριση ενός σήματος, οφείλει να παραθέσει στην απόφασή της το συμπέρασμα της για κάθε ένα από τα προϊόντα και κάθε μία από τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, ανεξάρτητα από τον τρόπο που διατυπώθηκε η αίτηση αυτή. Ωστόσο, όταν ο ίδιος λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως αντιτάσσεται για μια κατηγορία ή ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών, η αρμόδια αρχή δύναται να περιοριστεί σε συνολική αιτιολογία για όλα τα σχετικά προϊόντα ή όλες τις σχετικές υπηρεσίες·
- ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία εμποδίζει το δικαστήριο, που εκδικάζει προσφυγή κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής, να αποφανθεί επί του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος χωριστά για κάθε ένα από τα προϊόντα και κάθε μία από τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, όταν ούτε η απόφαση ούτε η αίτηση αυτή αναφέρονται σε κατηγορίες προϊόντων ή υπηρεσιών ή χωριστά σε προϊόντα ή υπηρεσίες·
- ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία εμποδίζει το δικαστήριο, που εκδικάζει προσφυγή κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής, να λάβει υπόψη πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις μεταγενέστερα της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 217 της 3.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Jose Maria Sison κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-266/05 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εξαιρέσεις — Δημόσιο συμφέρον — Δημόσια ασφάλεια — Διεθνείς σχέσεις — Έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας — Ευαίσθητα έγγραφα — Άρνηση πρόσβασης — Άρνηση γνωστοποιήσεως της ταυτότητας των κρατών από τα οποία προέρχονται ορισμένα από τα έγγραφα αυτά)

(2007/C 82/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Jose Maria Sison (εκπρόσωπος: J. Fermon, avocat)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: M. Bauer και E. Finnegan)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2005 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-110/03, T-150/03 και T-405/03, Jose Maria Sison κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την αίτηση του ανααιρεσείοντος να αποκτήσει πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα στα οποία το Συμβούλιο στηρίχθηκε για να λάβει την απόφαση 2002/848/EK για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της αποφάσεως 2002/460/EK (ΕΕ L 295, σ. 12).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τον J. M. Sison στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 243 της 1.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 (αίτηση του Αρείου Πάγου για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Αθηναϊκή Χαρτοποιία ΑΕ κατά Α. Παναγιωτίδη κ.λπ.

(Υπόθεση C-270/05) (¹)

(Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59/EK του Συμβουλίου — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Διακοπή της δραστηριότητας επιχείρησης οφειλόμενη στη βούληση του εργοδότη — Έννοια της «επιχείρησης»)

(2007/C 82/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Άρειος Πάγος

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αθηναϊκή Χαρτοποιία ΑΕ

κατά

Α. Παναγιωτίδη κ.λπ.

Παρεμβαίνουσα: Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Άρειος Πάγος — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας

75/129/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου 1975 (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 44), του άρθρου 2, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/56/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1992 (ΕΕ L 245, σ. 3), και του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 (ΕΕ L 225, σ. 16) για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις — Υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει και να συμβουλευτεί τους εκπροσώπους των εργαζομένων — Περιεχόμενο των κατά παρέκκλιση προϋποθέσεων απολύσεως σε περίπτωση παύσεως των δραστηριοτήτων κατόπιν δικαστικής αποφάσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Η οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, και ιδίως το άρθρο της 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια μονάδα παραγωγής, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, εμπίπτει στην έννοια «επιχείρηση» για την εφαρμογή της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 217 της 3.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 (αίτηση του Εφετείου Πατρών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ε. Λεχουρίτου, Β. Καρκούλιας, Γ. Παυλόπουλος, Π. Μπράτσικας, Δ. Σωτηρόπουλος Γ. Δημόπουλος κατά Δημοσίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-292/05) (¹)

(Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος — Πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Έννοια — Αγωγή αποζημιώσεως ασκήθαισα εντός συμβαλλόμενου κράτους από τους Έλκοντες δικαιώματα εκ των θυμάτων σφαγών εν πολέμω κατ' άλλου συμβαλλόμενου κράτους λόγω ενεργειών των ενόπλων δυνάμεών του)

(2007/C 82/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Εφετείο Πατρών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ε. Λεχουρίτου, Β. Καρκούλιας, Γ. Παυλόπουλος, Π. Μπράτσικας, Δ. Σωτηρόπουλος Γ. Δημόπουλος

κατά

Δημοσίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Εφετείο Πατρών — Ερμηνεία του άρθρου 1 της Συμβάσεως των Βρυξελλών — Πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως — Αγωγή ασκηθείσα από θύματα εγκλημάτων πολέμου κατά συμβαλλόμενου κράτους ως αστικές υπευθύνου για τις πράξεις που τέλεσαν οι ένοπλες δυνάμεις του σε καιρό πολέμου

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στην κατά την ανωτέρω διάταξη έννοια των «αστικών υποθέσεων» αγωγή ασκούμενη από φυσικά πρόσωπα εντός συμβαλλόμενου κράτους κατ' άλλου συμβαλλόμενου κράτους και σκοπούσα στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι έλκοντες δικαιώματα εκ των θυμάτων των ενεργειών ενόπλων δυνάμεων στο πλαίσιο πολεμικών επιχειρήσεων επί του εδάφους του πρώτου κράτους.

(¹) ΕΕ C 243 της 1.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Investrand BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-435/05) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφος 2 — Δικαίωμα εκπτώσεως — Δαπάνες για συμβουλευτικές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας διαιτησίας περί καθορισμού του ύψους απαιτήσεως η οποία αποτελεί μέρος του ενεργητικού της επιχειρήσεως αλλά ανάγεται σε χρόνο προγενέστερο της υπαγωγής του δικαιούχου της στον ΦΠΑ)

(2007/C 82/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Investrand BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Δαπάνη για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε υποκείμενο στον φόρο προκειμένου να καθορισθεί το ύψος απαιτήσεως του η οποία γεννήθηκε πριν αυτός αποκτήσει την ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο — Έκπτωση του φόρου — Ανάγκη ή όχι υπέρθεωσ ευθείας και άμεσης σχέσεως μεταξύ των παροχών και της δραστηριότητάς του ως υποκειμένου στον φόρο

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι δαπάνες για συμβουλευτικές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε υποκείμενο στον φόρο προκειμένου να καθορισθεί το ύψος απαιτήσεως που αποτελεί μέρος του ενεργητικού της επιχειρήσεώς του και συνδέεται με μεταβίβαση μετοχών προγενέστερη της υπαγωγής του στον φόρο προστιθέμενης αξίας δεν έχουν, ελλείψει στοιχείων ικανών να αποδείξουν ότι η παροχή των υπηρεσιών αυτών έχει ως αποκλειστική αιτία την οικονομική δραστηριότητα, κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, που ασκεί ο υποκείμενος στον φόρο, ευθεία και άμεση σχέση με τη δραστηριότητα αυτή και, συνεπώς, δεν παρέχουν δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας που επιβλήθηκε σ' αυτές.

(¹) ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Groupe Danone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-3/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Συμφωνία — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας)

(2007/C 82/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Groupe Danone (εκπρόσωποι: A. Winckler και S. Sorinas Jimeno, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bouquet και W. Wils)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ανατρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση T-38/02, *Groupe Danone* κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε εν μέρει την προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως 2003/569/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 ΕΚ (ΕΕ L 200, σ. 1).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Groupe Danone* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 48 της 25.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-114/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/48/ΕΚ — Διευρωπαϊκά δίκτυα — Διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2007/C 82/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Τ. Κουάλ)

Καθής: Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: R. Procházka)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη, εντός της προς τούτο ταχθείσας προθεσμίας, της οδηγίας 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας (ΕΕ L 235, σ. 6).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Σλοβακική Δημοκρατία, με θεσιζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει τη Σλοβακική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ruma GmbH κατά Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Υπόθεση C-183/06) (¹)

(Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Κλάση 8525 — Διάκριση 8529 90 40 — Μεμβράνη πληκτρολογίου για κινητό τηλέφωνο)

(2007/C 82/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ruma GmbH

Καθής: Oberfinanzdirektion Nürnberg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht München — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 281, σ. 1) — Δασμολογική διάκριση 8538 — Μεμβράνη πληκτρολογίου για κινητά τηλέφωνα (keypad) που έχει στο κάτω μέρος της μη αγώγιμους τόρμους επαφής

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη Δασμολογική και Στατιστική Ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, έχει την έννοια ότι οι μεμβράνες πληκτρολογίου από πολυκαρβονικό που έχουν στο πάνω μέρος ανάγλυφα πλήκτρα και στο κάτω μέρος μη αγωγίμες ακίδες επαφής και προορίζονται για ενσωμάτωση σε κινητά τηλέφωνα υπάγονται στη διάκριση 8529 90 40.

(¹) ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-324/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/116/ΕΚ — Προσθήκη της μαγιάς *Candida guilliermondii* στο παράρτημα της οδηγίας 82/471/ΕΟΚ — Παράλειψη θεσπίσεως των αναγκαίων μέτρων)

(2007/C 82/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Szymtkowska και P. Guerra e Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Fernandes και F. Fraústo de Azevedo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους — Μη θέσπιση, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/116/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2004, για την τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την προσθήκη του προϊόντος *Candida guilliermondii* (ΕΕ L 379, σ. 81)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/116/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2004, για την τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την προσθήκη του προϊόντος *Candida guilliermondii*, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 224 της 16.9.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Herbert Meister κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-12/05 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Εκ νέου τοποθέτηση προϊσταμένου υπηρεσίας ως νομικού συμβούλου στο γραφείο του αρμόδιου για τις νομικές υποθέσεις αντιπροέδρου — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2007/C 82/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσίων: Herbert Meister (εκπρόσωπος: P. Goergen, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: I. de Medrano Caballero)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως ασκηθείσα κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-76/03, Meister κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της απόφασης του ΓΕΕΑ της 22ας Απριλίου 2002, περί διορισμού του προσφεύγοντος, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, με την οργανική του θέση, ως νομικού συμβούλου στο γραφείο του αρμόδιου για τις νομικές υποθέσεις αντιπροέδρου

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την κύρια και την αντίθετη αναιρέση.
- 2) Καταδικάζει τον H. Meister στα δικαστικά έξοδα της κύριας αναιρέσεως.
- 3) Καταδικάζει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα της αντίθετης αναιρέσεως.

(¹) ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2006 — Polyelectrolyte Producers Group κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-368/05 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Απόφαση του Συμβουλίου για τον καθορισμό της θέσεως της Κοινότητας — Απόφαση της Μικτής Επιτροπής του ΕΟΧ παρέχουσα στο Βασίλειο της Νορβηγίας τη δυνατότητα να επιβάλλει ειδικά όρια συγκεντρώσεως του ακρυλαμιδίου αυστηρότερα από εκείνα που ισχύουν στην Κοινότητα)

(2007/C 82/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίων: Polyelectrolyte Producers Group (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Curmi, J.-P. Hix και F. Florindo Gijón), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Forman και M. Wilderspin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αναίρεση της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Ιουλίου 2005, T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε απαράδεκτη προσφυγή-αγωγή με αιτήματα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως 59/2004 της Μικτής Επιτροπής του ΕΟΧ, της 26ης Απριλίου 2004, περί τροποποιήσεως του παραρτήματος II της Συμφωνίας ΕΟΧ (ΕΕ L 277, σ. 30), καθόσον παρέσχε στο Βασίλειο της Νορβηγίας τη δυνατότητα να επιβάλλει ειδικά όρια συγκεντρώσεως του ακρυλαμιδίου αυστηρότερα από εκείνα που ισχύουν στην Κοινότητα, καθώς και τη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της κοινής δηλώσεως σχετικά με τη Συμφωνία ΕΟΧ, όσον αφορά τις ρήτρες επανεξέτασης στον τομέα των επικίνδυνων ουσιών, η οποία υιοθετήθηκε στη συνεδρίαση της Μικτής Επιτροπής του ΕΟΧ της 26ης Μαρτίου 1999 (ΕΕ C 185, σ. 6), και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας, την οποία φέρεται ότι υπέστη ο αναρρεσίων όμιλος λόγω της εκδόσεως της προβαλλόμενης αποφάσεως

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τον όμιλο Polyelectrolyte Producers Group στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2007 — Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-373/05 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Απόφαση περί μη προαγωγής υπαλλήλου στον βαθμό LA 5 — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Ταυτότητα αντικειμένου και αιτίας — Αίτηση αναίρεσεως προδήλως αβάσιμη)

(2007/C 82/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίων: Bart Nijs (εκπρόσωπος: F. Rollinger, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy και G. Corstens)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα), της 26ης Μαΐου 2005, Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (T-377/04), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή με την οποία ζητήθηκε η ακύρωση της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου περί μη προαγωγής του αναρρεσίου στο βαθμό του αναθεωρητή-μεταφραστή (LA 5), στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2003

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τον B. Nijs στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 330 της 24.12.2005.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Elisabetta Righini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-57/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Έκτακτοι υπάλληλοι — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας — Αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών — Ελαττωματική αιτιολογία — Αίτηση αναίρεσεως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2007/C 82/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Elisabetta Righini (εκπρόσωποι: E. Boigelot, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον D. Waelbroeck, avocat)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 15ης Νοεμβρίου 2005, Righini κατά Επιτροπής (T-145/04), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεως της Επιτροπής περί κατάταξης της ανααιρεσίουσας κατά την εισοδό της στην υπηρεσία στον βαθμό A7/3 και, εν ανάγκη, την ακύρωση της αποφάσεως της 21ης Ιανουαρίου 2004 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της ανααιρεσίουσας.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την E. Righini στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρίπολης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carrefour-Μαρινόπουλος ΑΕ κατά Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Τρίπολης

(Υπόθεση C-126/06) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 28 ΕΚ — Ποσοτικοί περιορισμοί — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Διάθεση στο εμπόριο κατεψυγμένων προϊόντων αρτοποιίας)

(2007/C 82/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Πρωτοδικείο Τρίπολης

Διάδικοι της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Carrefour-Μαρινόπουλος ΑΕ

Καθής: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρίπολης

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Διοικητικό Πρωτοδικείο Τρίπολης — Ερμηνεία του άρθρου 28 ΕΚ — Διάθεση στο εμπόριο προψημένων προϊόντων αρτοποιίας (προϊόντα τύπου bake-off)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

Το άρθρο 28 ΕΚ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία εξαρτά την πώληση προϊόντων «bake-off» από τους ίδιους όρους με τους ισχύοντες για τη μέθοδο πλήρους παρασκευής και διαθέσεως στο εμπόριο του παραδοσιακού άρτου και των παραδοσιακών προϊόντων αρτοποιίας.

(¹) ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 — Autosalone Ispra Snc κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας

(Υπόθεση C-129/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας — Υπερχείλιση υπονόμου — Παραμόρφωση — Διεξαγωγή αποδείξεων)

(2007/C 82/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Autosalone Ispra Snc (εκπρόσωπος: B. Casu, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. de March και A. dal Ferro, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 30ης Νοεμβρίου 2005, T-250/02, Autosalone Ispra κατά Επιτροπής, περί απορρίψεως αιτήματος που αφορούσε τη διαπίστωση της ευθύνης της Κοινότητας για τις ζημιές που φέρεται ότι υπέστη η ανααιρεσίουσα λόγω της υπερχείλισεως υπονόμου, του οποίου η διαχείριση και η συντήρηση επιπίπτουν στην αρμοδιότητα του Κοινού Κέντρου Ερευνών στην Ispra — Παράβαση των δικονομικών κανόνων περί του βάρους αποδείξεως.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Autosalone Ispra Snc στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2006 (αίτηση του Handelsgericht Wien — Αυστρία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Auto Peter Petschenig GmbH κατά Toyota Frey Austria GmbH

(Υπόθεση C-273/06) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού διαδικασίας — Ανταγωνισμός — Συμφωνία διανομής αυτοκινήτων — Απαλλαγή κατά κατηγορία — Κανονισμός (ΕΚ) 1475/95 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Λύση εκ μέρους του προμηθευτή — Έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 — Ανάγκη αναδιοργάνωσης του δικτύου διανομής)

(2007/C 82/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν Δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην κύρια δίκη

Προσφεύγων: Auto Peter Petschenig GmbH

Καθής: Toyota Frey Austria GmbH

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Handelsgericht Wien — Ερμηνεία του άρθρου 5 παράγραφος 3, εδάφιο 1, πρώτο στοιχείο, του κανονισμού (ΕΚ) 1475/95 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής, πώλησης και εξυπηρέτησης μετά την πώληση αυτοκινήτων (ΕΕ L 145, σ. 25) και του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθπτων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας (ΕΕ L 203, σ. 30) — Λύση της συμφωνίας διανομής εκ μέρους του προμηθευτή κατόπιν προειδοποιήσεως πριν από ένα έτος, η οποία δικαιολογείται από την ανάγκη αναδιοργάνωσης του συνόλου ή ουσιώδους τμήματος του δικτύου λόγω της έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Η έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθπτων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας δεν καθιστούσε, αφ' εαυτής, αναγκαία την αναδιοργάνωση του δικτύου διανομής των προμηθευτών υπό την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτο στοιχείο, του κανονισμού (ΕΚ) 1475/95 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου [81], παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής, πώλησης και εξυπηρέτησης μετά την πώληση αυτοκινήτων. Εντούτοις, η

έναρξη ισχύος του κανονισμού αυτού, ανάλογα με την ειδικότερη οργάνωση του δικτύου διανομής κάθε προμηθευτή, επέβαλε αλλαγές τόσο μεγάλης σημασίας που συνιστούν πραγματική αναδιοργάνωση του εν λόγω δικτύου υπό την έννοια της διατάξης αυτής.

2) Η οργάνωση εκ μέρους ενός προμηθευτή, μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού 1400/2002, ενός επιλεκτικού συστήματος διανομής, στο πλαίσιο του οποίου, αφενός, δεν περιορίζεται η επικράτεια εντός της οποίας οι διανομείς μπορούν να πωλούν τα προϊόντα για τα οποία έχουν σύμβαση και, αφετέρου, τα επίσημα συνεργεία μπορούν να περιορίσουν τις δραστηριότητές τους μόνο στην παροχή υπηρεσιών επισκευής και συντήρησης, μπορεί να συνιστά αναδιοργάνωση δικτύου υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτο στοιχείο, του κανονισμού 1475/95. Επαφίεται στα εθνικά δικαστήρια και στους διαιτητικούς θεσμούς να εκτιμήσουν εάν πρόκειται για τέτοια περίπτωση ανάλογα με το σύνολο των συγκεκριμένων στοιχείων της ενώπιόν τους διαφοράς και, ειδικότερα, των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται προς τούτο από τον προμηθευτή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Krajský súd v Prešov (Σλοβακική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — František Koval'ský κατά Mesto Prešov και Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s.

(Υπόθεση C-302/06) ⁽¹⁾

(Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Εγκατάσταση ηλεκτρικών γραμμών σε ιδιωτικές εκτάσεις χωρίς καταβολή αποζημίωσης στους κυρίους των οικείων ακινήτων — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2007/C 82/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešov

Διάδικοι της κύριας δίκης

Προσφεύγων: František Koval'ský

Καθών: Mesto Prešov και Dopravný podnik Mesta Prešov, a.s.

Παρεμβαίνοντες: Zuzana Petrová και Ondrej Valla

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — *Krajský súd v Prešove* — Ερμηνεία του άρθρου 6 της Συνθήκης ΕΕ και του άρθρου 1 του πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών που υπεγράφη στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1952 — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα τη δυνατότητα εγκαταστάσεως ηλεκτρικών γραμμών σε ιδιωτικές εκτάσεις χωρίς δικαίωμα αποζημιώσεως για τους κυρίους των οικείων ακινήτων

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το *Krajský súd v Prešove* με τις από 2 Μαΐου 2006 και 21 Ιουλίου 2006 αποφάσεις του.

(¹) ΕΕ C 249 της 14.10.2006.

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-503/06)

(2007/C 82/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Recchia)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι, δοθέντος ότι η Περιφέρεια της Λιγουρίας εξέδωσε και εφαρμόζει κανονιστική ρύθμιση σχετικά με την έγκριση των παρεκκλίσεων από το καθεστώς προστασίας των αγρίων πτηνών, χωρίς να τηρούνται οι καθοριζόμενες στο άρθρο 9 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ (¹) προϋποθέσεις, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αποδέκτης καταγγελίας, η Επιτροπή έλαβε γνώση του γεγονότος ότι η Περιφέρεια της Λιγουρίας είχε εγκρίνει τον νόμο 34 της 5ης Οκτωβρίου 2001 με σκοπό τη ρύθμιση των λεπτομερειών θεσπίσεως των παρεκκλίσεων από το καθεστώς προστασίας των αγρίων πτηνών κατά το άρθρο 9 της προαναφερθείσας οδηγίας. Η ανωτέρω περιφερειακή νομοθεσία τροποποιήθηκε με τον περιφερειακό νόμο 31 της 13ης Αυγούστου 2002.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, ο περιφερειακός νόμος 34/2001, όπως τροποποιήθηκε, εμπεριέχει έγκριση της κανονικής ασκήσεως κυνηγιού προστατευομένων από την οδηγία πτηνών, υπό την έννοια ότι:

- εξατομικεύει εν γένει και κατά τρόπο αφηρημένο και χωρίς χρονικούς περιορισμούς τα είδη που αποτελούν αντικείμενο της παρεκκλίσεως, τη στιγμή κατά την οποία η παρέκκλιση εμφανίζεται ως εξαιρετική πράξη επέχουσα θέση μέτρου λαμβανομένου κατόπιν επαληθεύσεως της συνδρομής συγκεκριμένων προαπαιτούμενων επιστημονικής φύσεως,
- δεν προβλέπει την υποχρέωση, όταν πρόκειται για ατομικές πράξεις παρεκκλίσεως, αναφοράς ενός εκ των αορίστων λόγων για τους οποίους επιτρέπεται η έγκριση της παρεκκλίσεως κατά το άρθρο 9 της οδηγίας, ούτε την υποχρέωση εξηγήσεως των συγκεκριμένων λόγων για τους οποίους μπορεί να ανανεωθεί ατομικό μέτρο διά της επικλήσεως αφηρημένου λόγου,
- δεν προβλέπει την τήρηση της επαληθεύσεως της αδυναμίας προσφυγής σε άλλες ικανοποιητικές λύσεις, ούτε υποδεικνύει την αρχή η οποία είναι αρμοδια να αναγνωρίζει ότι συντρέχουν οι κατά το άρθρο 9 της οδηγίας προϋποθέσεις.

Η ασυμβατότητα του τροποποιηθέντος περιφερειακού νόμου 34/2001 αντανακλάται σε συγκεκριμένα μέτρα εγκρίσεως της θήρας από τα οποία δεν αποδεικνύεται η έλλειψη άλλων ικανοποιητικών λύσεων και τα οποία δεν μνημονεύουν τον αόριστο λόγο ούτε τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους καθίσταται αναγκαία η παρέκκλιση.

Μετά την παρέλευση στις 31 Οκτωβρίου 2006 της προθεσμίας που είχε ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη, η Περιφέρεια της Λιγουρίας κατήγγησε τον περιφερειακό νόμο 34/2001, όπως είχε τροποποιηθεί με τον περιφερειακό νόμο 35/2006 της 31ης Οκτωβρίου 2006, και εξέδωσε τον περιφερειακό νόμο 36/2006, με τον οποίο εγκρίνεται η κατά παρέκκλιση θήρα κατά τρόπο εμφανίζοντα τα ίδια στοιχεία ασυμβατότητας με το άρθρο 9 της προπαρατεθείσας οδηγίας τα οποία αποτέλεσαν ήδη αντικείμενο επικρίσεων στα πλαίσια του προηγούμενου περιφερειακού νομικού πλαισίου.

(¹) Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήσεως των αγρίων πτηνών, ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Genova (Ιταλία) στις 18 Ιανουαρίου 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade κατά Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Υπόθεση C-12/07)

(2007/C 82/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale civile di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade

Καθών: Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί μια οντότητα που έχει τη μορφή ανώνυμης εταιρίας και τους στόχους, τις λειτουργίες, τις εξουσίες παρεμβάσεως στην αγορά τις οποίες απονέμει ο ιταλός νομοθέτης στην ANAS s.p.a. (όπως προκύπτει ιδίως από τις συστατικές πράξεις της νέας οντότητας, το καταστατικό, το οποίο εγκρίθηκε με την κοινή υπουργική απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2002, τη νέα ρύθμιση η οποία περιέχεται στις παραγράφους 82 έως 90 του άρθρου 2 του νομοθετικού διατάγματος της 3ης Οκτωβρίου 2006 το οποίο τροποποιήθηκε και μετατράπηκε σε νόμο με την «τροπολογία-σκούπα» της Κυβερνήσεως στον «δημοσιονομικό νόμο» 2007, άρθρο 1, εδάφιο 1034), να θεωρηθεί επιχείρηση, έστω και δημόσια, κατά την έννοια και για τους σκοπούς της κοινοτικής έννομης τάξεως και συνεπώς να υπαχθεί στις ρυθμίσεις περί ανταγωνισμού (άρθρο 86 της Συνθήκης);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υποβάλλονται στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερμηνευτικά ερωτήματα.

2) Είναι συμβατή με το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο εγγυάται η κοινοτική έννομη τάξη, ρύθμιση η οποία έχει χαρακτηριστικά ανάλογα με εκείνα της εξεταζόμενης ρυθμίσεως, πως έχει μετατραπεί μετά τον νόμο 286/2006, και η οποία προβλέπει — έναντι μιας ουσιαστικής εξουσίας απαλλοτριώσεως η οποία έχει απονεμηθεί σε ανταγωνιστική δημόσια επιχείρηση όπως η ANAS s.p.a. — «ενδεχομένως δικαίωμα αποζημιώσεως»;

3) Απαγορεύει η κοινοτική έννομη τάξη, και ειδικότερα οι κανόνες περί ανταγωνισμού και εσωτερικής αγοράς (άρθρα 43 επ., 81 επ. της Συνθήκης ΕΚ), να ανατίθεται σε μια επιχείρηση, η οποία ανήκει αποκλειστικώς στο Δημόσιο και έχει χαρακτηριστικά ανάλογα με εκείνα της ANAS s.p.a., η διαχείριση — προσωρινώς, αλλά χωρίς να τίθεται καταληκτική ημερομηνία — δημοσίων υπηρεσιών ή υποδομών χωρίς τη διεξαγωγή διαγωνισμού, κατά τα προβλεπόμενα στην επίμαχη ρύθμιση, όπως τροποποιήθηκε με τη μετατροπή της σε νόμο και με τη λεγόμενη «τροπολογία-σκούπα» του δημοσιονομικού νόμου 2007;

4) Επιτρέπει η κοινοτική νομοθεσία περί των διαδικασιών αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων να επεκτείνει ένα κράτος μέλος το καθεστώς που προβλέπουν οι οδηγίες περί των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών και στις «κάθετες» πράξεις στις οποίες προβαίνουν ιδιωτικές παραχωρησιούχοι ανάδοχοι επιχειρήσεις, εφόσον το κράτος μέλος διατηρεί το δικαίωμα να διορίζει τα μέλη των επιτροπών οι οποίες διενεργούν τους διαγωνισμούς που προκηρύσσουν οι παραχωρησιούχοι;

5) Αποτελούν κρατική ενίσχυση απαγορευόμενη από τα άρθρα 87 επ. της Συνθήκης, στο μέτρο κατά το οποίο αποτελούν πλεονέκτημα που δεν παρέχεται στους ιδιώτες ανταγωνιστές και στο μέτρο κατά το οποίο δεν υπόκεινται σε υποχρέωση χωριστών λογιστικών εγγραφών, μέτρα χρηματοδοτήσεως παρόμοια με αυτά που εφαρμόζονται υπέρ της ANAS δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 12, του νομοθετικού διατάγματος 138/2002 και

του άρθρου 7, παράγραφος 1 — quater, του νομοθετικού διατάγματος 138/2002, καθώς και του άρθρου 1, παράγραφος 453 του δημοσιονομικού νόμου 2005 (νόμος 311 της 30ης Δεκεμβρίου 2004), τα οποία επιτρέπουν στην ANAS s.p.a. να λαμβάνει δάνεια με ευνοϊκούς όρους από το Cassa Depositi e Prestiti s.p.a. (Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων), ή μέτρα ανάλογα με τα μέτρα του άρθρου 1, παράγραφος 299, στοιχείο c), και παράγραφος 453 του νόμου 311/2004 (δημοσιονομικός νόμος 2005), ή/και του άρθρου 76, παράγραφος 2, του νόμου 289/2003, τα οποία χορηγούν στην ANAS s.p.a. σημαντική δημόσια χρηματοδότηση, θεωρητικώς για έργα υποδομής, αλλά χωρίς υποχρέωση χωριστών λογιστικών εγγραφών; Περαιτέρω, αποτελεί κρατική ενίσχυση μέτρο ανάλογο με την παράταση των παραχωρήσεων υπέρ της ANAS s.p.a., το οποίο επιτρέπει στην ANAS να αποφύγει τη διαδικασία διαγωνισμού, καθώς και ρύθμιση ανάλογη με τη ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφοι 87 και 88, του νόμου 286/2006 (με τον οποίο μετατράπηκε το νομοθετικό διάταγμα 262/2006), η οποία προβλέπει ότι οι ιδιώτες παραχωρησιούχοι που κηρύσσονται έκπτωτοι υποκαθίστανται αυτομάτως — προσωρινώς αλλά χωρίς να τίθεται καταληκτική ημερομηνία — από την ANAS s.p.a.;

Αίτηση αναιρέσεως που υποβλήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2007 από την Marguerite Chetcuti κατά της αποφάσεως το Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-357/04, Chetcuti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Marguerite Chetcuti (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— την εξαφάνιση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-357/04, Chetcuti κατά Επιτροπής·

— την αποδοχή των ενώπιον του Πρωτοδικείου προβληθέντων αιτημάτων της αναιρεσείουσας, και επομένως:

— την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2004, περί απορρίψεως, βάσει του σημείου III της προκηρύξεως του διαγωνισμού COM/PA/04, της 6ης Απριλίου 2004, της υποψηφιότητας της αναιρεσείουσας·

- την ακύρωση των μεταγενεστέρων πράξεων της διαδικασίας του διαγωνισμού και, ιδίως, του πίνακα επιτυχόντων, σύμφωνα με τους όρους της προκηρύξεως διαγωνισμού, που καταρτίστηκε από την εξεταστική επιτροπή, της απόφασης της Επιτροπής για τον καθορισμό, επί της βάσεως αυτής, του αριθμού των προς πλήρωση θέσεων, του πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε από την εξεταστική επιτροπή μετά το πέρας των εργασιών της καθώς και των αποφάσεων περί διορισμού που ελήφθησαν επί της βάσεως αυτής από την Αρμόδιο για τους Διορισμούς Αρχή (ΑΔΑ).
- την καταδίκη της Επιτροπής στα έξοδα της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης.
- την καταδίκη της Επιτροπής στα έξοδα της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ένα και μόνο λόγο αντλούμενο από την εκ μέρους του Πρωτοδικείου παραγνώριση της εννοίας του εσωτερικού διαγωνισμού, σύμφωνα με το νόημα των άρθρων 4 και 29, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, όπως αυτός ίσχυε κατά τη δημοσίευση της προκηρύξεως διαγωνισμού, καθώς και του επιτασσομένου από τα άρθρα του 27 και 4, παράγραφος 1, στόχου της προσλήψεως καθώς και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ή, τουλάχιστον, από την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, η αναιρεσείουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι η έκφραση «εσωτερικός διαγωνισμός οργάνου» αφορά όλα τα πρόσωπα που υπηρετούν σ' αυτό, δυνάμει σχέσεως δημοσίου δικαίου, μεταξύ των οποίων και οι επικουρικοί υπάλληλοι, και ότι το Πρωτοδικείο αγνόησε τη νομολογία αυτή καθώς και ότι το περιεχόμενο της εκφράσεως «εσωτερικός διαγωνισμός», που ρίχνει το βάρος στον ουσιαστικό προορισμό του διαγωνισμού, προσδιοριζόμενο βάσει μάλλον υποκειμενικών προσόντων παρά σύμφωνα με την ίδια του τη φύση, που καθορίζεται ανάλογα με τις αντικειμενικές προϋποθέσεις της συμμετοχής στον διαγωνισμό, όπως ορίζονται στην προκήρυξη αυτού.

Στη συνέχεια, η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι, μολονότι δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν προσδιορίζει, στην προκήρυξη ενός διαγωνισμού, τους όρους συμμετοχής σ' αυτόν, πρέπει αυτή η εξουσία να ασκείται πάντοτε ανάλογα με τις απαιτήσεις των προς πλήρωση θέσεων και το υπηρεσιακό συμφέρον, οπότε δεν μπορεί να γίνει δεκτή η θέση περί αποκλεισμού των επικουρικών υπαλλήλων που αιτιολογείται από το γεγονός ότι, σε αντίθεση με τους μόνιμους και έκτακτους, οι επικουρικοί υπάλληλοι δεν χρειάστηκε να αποδείξουν, κατά την αρχική πρόσληψή τους, ότι διέθεταν τα υψηλότερα προσόντα όσον αφορά ικανότητα, απόδοση και ακεραιότητα. Πράγματι, η απόδειξη τέτοιων ιδιοτήτων πρέπει να προκύπτει, αποκλειστικά και μόνο, από την επιτυχία στις δοκιμασίες προεπιλογής και επιλογής που προβλέπονται από την προκήρυξη διαγωνισμού. Εξάλλου, το ίδιο ισχύει και όσον αφορά την απόδειξη των ικανοτήτων για την άσκηση των καθηκόντων των προς πλήρωση θέσεων.

Τέλος, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, επικουρικώς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, στο μέτρο που το Πρωτοδικείο δεν απάντησε στο επιχειρήμα της που αντλούνταν από εσωτερική αντίφαση στην προκήρυξη διαγωνισμού και τούτο εφόσον ο τελευταίος φαίνεται να αποκλείει μεν την υποψηφιότητα των επικουρικών υπαλλήλων πλην όμως να επιτρέπει, για τον υπολογισμό της επαγγελματικής πείρας, αυτήν που αποκτήθηκε υπό την ιδιότητα επικουρικού υπαλλήλου, όσον αφορά ορισμένες ομάδες καθηκόντων.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2007 — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio κατά Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Υπόθεση C-23/07)

(2007/C 82/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio

Καθών: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali [Υπουργείο Γεωργικών, Επισιτιστικών και Δασικών Πολιτικών], Regione Friuli-Venezia Giulia [Περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia]

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η Συνθήκη προσχώρησης της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 236 της 23ης Σεπτεμβρίου 2003) την έννοια ότι από την 1η Μαΐου 2004 εφαρμόζονται, όσον αφορά την ονομασία των κρασιών που παράγονται στην Ουγγαρία και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, μόνο οι διατάξεις της κοινοτικής ρύθμισης που περιλαμβάνονται στον κανονισμό 1493/99 (1) και στον κανονισμό 753/2002 (2), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1429/2004 (3);
- 2) Αποτελεί το άρθρο 52 του κανονισμού 1493/99 επαρκή νομική βάση για την εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατάργηση της ονομασίας ενός κρασιού (εν προκειμένω της ονομασίας Tocaì friulano) που παράγεται από μια ποικιλία αμπέλου που είναι καταχωρισμένη νόμιμα στους σχετικούς καταλόγους του ιταλικού κράτους και μνημονεύεται στους σχετικούς κοινοτικούς κανονισμούς;

3) Περιλαμβάνει το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαγορεύει κάθε διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών γεωργικών προϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την απαγόρευση της διάκρισης σε βάρος των παραγωγών και των χρηστών μιας και μόνο ονομασίας κρασιού, και συγκεκριμένα της ονομασίας για το κρασί *Tocai friulano*, μεταξύ των 122 ονομασιών που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 753/2002 (όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1429/2004), διάκρισης που συνίσταται στο ότι η εν λόγω ονομασία δεν επιτρέπεται να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται μετά τις 31 Μαρτίου 2007;

4) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 753/2002 της Επιτροπής, κατά το οποίο είναι θεμιτή η χρήση των ονομασιών ποικιλιών αμπέλου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού (όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1429/2004), την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται δυνατή και επιτρεπτή η ύπαρξη περιπτώσεων ομωνυμίας μεταξύ ονομασιών ποικιλιών αμπέλου και γεωγραφικών ενδείξεων που αφορούν τα κρασιά που παράγονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα 4: Επιβάλλει στην Επιτροπή το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαγορεύει κάθε διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών γεωργικών προϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την απαγόρευση εφαρμογής, με δικό της κανονισμό (τον κανονισμό 753/2002), του κριτηρίου της ομωνυμίας, όπως το κριτήριο αυτό προκύπτει από το παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού, με αποτέλεσμα να αναγνωρίζεται ως νόμιμη η χρήση πολυάριθμων ονομασιών ποικιλιών αμπέλου που περιέχουν ενδείξεις πλήρως ή εν μέρει ομώνυμες με αντίστοιχες γεωγραφικές ενδείξεις, ενώ δεν αναγνωρίζεται η νομιμότητα της χρήσης μιας και μόνο ονομασίας ποικιλίας αμπέλου («*Tocai friulano*»), η οποία χρησιμοποιείται νόμιμα από αιώνων στην ευρωπαϊκή αγορά;

6) Έχει το άρθρο 50 του κανονισμού 1493/99 την έννοια ότι το Συμβούλιο των Υπουργών και τα κράτη μέλη (καθώς και, κατά μείζονα λόγο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή), κατά την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 23 και 24 της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPs) (Συμφωνία ΔΠΠΕ), και ειδικότερα του άρθρου 24, παράγραφος 6, της συμφωνίας αυτής, δεν μπορούν, όσον αφορά τις ομώνυμες ονομασίες κρασιών, να προβαίνουν στη θέσπιση ή να επιτρέπουν την ύπαρξη πράξεων όπως ο κανονισμός 753/2002 της Επιτροπής, που προβλέπουν διαφορετική μεταχείριση για κρασιά που εμφανίζουν τα ίδια χαρακτηριστικά από την άποψη της ομωνυμίας;

7) Καθιστά η ρητή αναφορά στα άρθρα 23 και 24 της Συμφωνίας ΔΠΠΕ, η οποία περιέχεται στην 56η αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 50 του κανονισμού 1493/99, τη διάταξη του άρθρου 24, παράγραφος 6, που αναγνωρίζει το δικαίωμα των κρατών μελών που μετέχουν στην εν λόγω συμφωνία να προστατεύουν τις ομώνυμες ονομασίες, διάταξη απευθείας εφαρμοστέα στην κοινοτική έννομη τάξη, αν ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2007 — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini κατά Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Υπόθεση C-24/07)

(2007/C 82/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini

Καθόν: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali [Υπουργείο Γεωργικών, Επισιτιστικών και Δασικών Πολιτικών], Regione Friuli-Venezia Giulia [Περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia]

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η Συνθήκη προσχώρησης της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 236 της 23ης Σεπτεμβρίου 2003) την έννοια ότι από την 1η Μαΐου 2004 εφαρμόζονται, όσον αφορά την ονομασία των κρασιών που παράγονται στην Ουγγαρία και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, μόνο οι διατάξεις της κοινοτικής ρύθμισης που περιλαμβάνονται στον κανονισμό 1493/99 ⁽¹⁾ και στον κανονισμό 753/2002 ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1429/2004 ⁽³⁾;

2) Αποτελεί το άρθρο 52 του κανονισμού 1493/99 επαρκή νομική βάση για την εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατάργηση της ονομασίας ενός κρασιού (εν προκειμένω της ονομασίας *Tocai friulano*) που παράγεται από μια ποικιλία αμπέλου που είναι καταχωρισμένη νόμιμα στους σχετικούς καταλόγους του ιταλικού κράτους και μνημονεύεται στους σχετικούς κοινοτικούς κανονισμούς;

3) Περιλαμβάνει το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαγορεύει κάθε διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών γεωργικών προϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την απαγόρευση της διάκρισης σε βάρος των παραγωγών και των χρηστών μιας και μόνο ονομασίας κρασιού, και συγκεκριμένα της ονομασίας για το κρασί *Tocai friulano*, μεταξύ των 122 ονομασιών που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 753/2002 (όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1429/2004), διάκρισης που συνίσταται στο ότι η εν λόγω ονομασία δεν επιτρέπεται να εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται μετά τις 31 Μαρτίου 2007;

4) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 753/2002 της Επιτροπής, κατά το οποίο είναι θεμιτή η χρήση των ονομασιών ποικιλιών αμπέλου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού (όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1429/2004), την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται δυνατή και επιτρεπτή η ύπαρξη περιπτώσεων ομωνυμίας μεταξύ ονομασιών ποικιλιών αμπέλου και γεωγραφικών ενδείξεων που αφορούν τα κρασιά που παράγονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 179, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 118, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 263, σ. 11.

- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα 4: Επιβάλλει στην Επιτροπή το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαγορεύει κάθε διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών γεωργικών προϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την απαγόρευση εφαρμογής, με δικό της κανονισμό (τον κανονισμό 753/2002), του κριτηρίου της ομωνυμίας, όπως το κριτήριο αυτό προκύπτει από το παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού, με αποτέλεσμα να αναγνωρίζεται ως νόμιμη η χρήση πολυάριθμων ονομασιών ποικιλιών αμπέλου που περιέχουν ενδείξεις πλήρως ή εν μέρει ομώνυμες με αντίστοιχες γεωγραφικές ενδείξεις, ενώ δεν αναγνωρίζεται η νομιμότητα της χρήσης μιας και μόνο ονομασίας ποικιλίας αμπέλου («Tocai friulano»), η οποία χρησιμοποιείται νόμιμα από αιώνων στην ευρωπαϊκή αγορά;
- 6) Έχει το άρθρο 50 του κανονισμού 1493/99 την έννοια ότι το Συμβούλιο των Υπουργών και τα κράτη μέλη (καθώς και, κατά μείζονα λόγο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή), κατά την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 23 και 24 της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPs) (Συμφωνία ΔΠΠΕ), και ειδικότερα του άρθρου 24, παράγραφος 6, της συμφωνίας αυτής, δεν μπορούν, όσον αφορά τις ομώνυμες ονομασίες κρασιών, να προβαίνουν στη θέσπιση ή να επιτρέπουν την ύπαρξη πράξεων όπως ο κανονισμός 753/2002 της Επιτροπής, που προβλέπουν διαφορετική μεταχείριση για κρασιά που εμφανίζουν τα ίδια χαρακτηριστικά από την άποψη της ομωνυμίας;
- 7) Καθιστά η ρητή αναφορά στα άρθρα 23 και 24 της Συμφωνίας ΔΠΠΕ, η οποία περιέχεται στην 56η αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 50 του κανονισμού 1493/99, τη διάταξη του άρθρου 24, παράγραφος 6, που αναγνωρίζει το δικαίωμα των κρατών μελών που μετέχουν στην εν λόγω συμφωνία να προστατεύουν τις ομώνυμες ονομασίες, διάταξη απευθείας εφαρμοστέα στην κοινοτική έννομη τάξη, αν ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου;

(¹) ΕΕ L 179, σ. 1.

(²) ΕΕ L 118, σ. 1.

(³) ΕΕ L 263, σ. 11.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 26 Ιανουαρίου 2007 — Banque Fédérative du Crédit Mutuel κατά Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Υπόθεση C-27/07)

(2007/C 82/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État [Γαλλικό Δημόσιο]

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Καθού: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Προδικαστικό ερώτημα

Η επανενσωμάτωση στα φορολογητέα κέρδη μιας εγκατεστημένης στη Γαλλία μητρικής εταιρίας του 5 % των πιστώσεων φόρου που έχουν χορηγηθεί επ' ευκαιρία της διανομής κερδών από θυγατρική εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν αυτά τα διανεμηθέντα κέρδη έχουν αποτελέσει το αντικείμενο, εντός άλλου κράτους, παρακρατήσεως στην πηγή, ουδέν αποτέλεσμα έχει στο επίπεδο της φορολογίας της μητρικής εταιρίας όταν αυτή μπορεί να συνυπολογίσει εξ ολοκλήρου αυτές τις πιστώσεις φόρων στον οφειλόμενο φόρο. Στην περίπτωση όπου, λόγω του ότι η μητρική εταιρία δεν αποφάσισε την αναδιανομή αυτών των κερδών στους δικούς της μετόχους εντός προθεσμίας πέντε ετών, δεν μπορεί να κάνει χρήση του φορολογικού αποτελέσματος που αντιπροσωπεύουν αυτές οι πιστώσεις φόρου. Είναι δυνατόν η επιπλέον αύξηση του φόρου εταιριών που προκύπτει από την επανενσωμάτωση του 5 % των πιστώσεων φόρου στο φορολογητέο αποτέλεσμά της, να θεωρηθεί ως επιτρεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ της 23ης Ιουλίου 1990 (¹), λόγω του ασημαντού ποσού μιας τέτοιας επιβαρύνσεως και του γεγονότος ότι η επιβάρυνση αυτή καθιερώθηκε σε άμεση σχέση με την καταβολή πιστώσεων φόρου θεσπισμένων με σκοπό την ελάφρυνση της διπλής οικονομικής φορολογίας των μερισμάτων, ή πρέπει η αύξηση αυτή να θεωρηθεί ως συνιστώσα αγνόηση των στόχων που προκύπτουν από το άρθρο 4 της ίδιας οδηγίας;

(¹) Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6).

Αναίρεση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 26 Ιανουαρίου 2007 η NV Ter Lembeek International κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 23 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-217/02, NV Ter Lembeek International κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-28/07 P)

(2007/C 82/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: NV Ter Lembeek International (εκπρόσωποι: J.-P. Van de Maele, F. Wijckmans και F. Tuytschaever, advocaten)

Αναιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρέσεως

Η αναιρέσειουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει την παρούσα αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή και βάσιμη και να αναιρέσει την απόφαση στην υπόθεση T-217/02 κατά το μέρος που στην απόφαση αυτή απορρίφθηκε το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως συνίσταται στο ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ καθόσον, βάσει εσφαλμένης νομικής εκτιμήσεως, έκρινε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι η αναιρέσειουσα έτυχε ευνοϊκής μεταχειρίσεως υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.
2. Ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως έχει δύο σκέλη:
 - κυρίως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ καθόσον, βάσει ενός τυπολατρικού και όχι οικονομικού κριτηρίου σχετικά με το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, κρίθηκε ότι η αναιρέσειουσα έτυχε ευνοϊκής μεταχειρίσεως υπό την έννοια της διατάξεως αυτής·
 - επικουρικός προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ καθόσον στην απόφαση αυτή κρίθηκε ότι δεν υπερεκτιμήθηκε η αξία των σχετικών μετοχών και καθόσον η μη υπερεκτίμηση χαρακτηρίστηκε ως ευνοϊκή μεταχείριση υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-32/07)

(2007/C 82/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Vidal Puig και W. Wils)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/84/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτότυπου έργου τέχνης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει το Βασιλείο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2001/84/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 272, σ. 32.

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-36/07)

(2007/C 82/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. Cattabriga)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/68/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό κανόνων υγειονομικού ελέγχου για την εισαγωγή στην Κοινότητα και τη διαμετακόμιση μέσω αυτής ορισμένων ζώντων σπληφόρων ζώων, για την τροποποίηση των οδηγιών 90/426/ΕΟΚ και 92/65/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/68/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 20 Νοεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 139, σ. 321.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2007 η Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Εκκαλούσα: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading (εκπρόσωπος: H. de Bie, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της εκκαλούσας

Η εκκαλούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 30ής Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-382/04·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Ιουνίου 2004 (REM 19/2002), με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι δεν δικαιολογείται εν προκειμένω διαγραφή δασμών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η εκκαλούσα βάλλει κατά της προσβαλλομένης απόφασης επικαλούμενη τους ακόλουθους λόγους αναίρεσης:

Παράβαση του άρθρου 239 του Τελωνειακού Κώδικα ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 899 έως 909 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής ⁽²⁾ (εκτελεστικός κανονισμός) και ανεπαρκή αιτιολογία των διαπιστώσεων του Πρωτοδικείου ή τουλάχιστον αιτιολογία που δεν στηρίζει τις διαπιστώσεις αυτές.

Το κριτήριο της φύσεως του σφάλματος, η επαγγελματική πείρα της εκκαλούσας και ο βαθμός επιμέλειας που επέδειξε η εκκαλούσα έπρεπε, συνολικώς θεωρούμενα, να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι η διαγραφή ήταν αναπόφευκτη. Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα στήριξε την απόφασή του στην υπόθεση ότι η εφαρμοστέα εν προκειμένω νομοθεσία σχετικά με την κατάταξη του ριζόχαρτου στη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και στο Κοινό Δασμολόγιο βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 ⁽³⁾ δεν ήταν περίπλοκη. Η εκκαλούσα επικρίνει την κατάταξη άψητου ριζόχαρτου όπως καθορίστηκε από το Πρωτοδικείο, την Επιτροπή και τις ολλανδικές τελωνειακές αρχές. Η εκκαλούσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο κακώς κατέληξε στην κρίση ότι η Heuschen & Schrouff είχε μεγάλη επαγγελματική πείρα στον τομέα των εισαγωγών και εξαγωγών. Συναφώς, το Πρωτοδικείο εσφαλμένα θεώρησε ότι η Heuschen & Schrouff είναι πεπειραμένος έμπορος και συνεπώς γνωρίζει πολύ καλά τις διατυπώσεις εισαγωγής και εξαγωγής. Με την εκκαλουμένη απόφαση, το Πρωτοδικείο έδωσε πολύ υψηλές απαιτήσεις σχετικά με

το καθήκον επιμέλειας της Heuschen & Schrouff, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόκειται για πεπειραμένο έμπορο. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο κακώς ταυτοποίησε την Heuschen & Schrouff με τον άμεσο εκπρόσωπο που είχε προσλάβει η εταιρία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θέσπισης κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-39/07)

(2007/C 82/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 89/48/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, επειδή δεν θέσπισε όλα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας αυτής όσον αφορά το επάγγελμα του νοσοκομειακού φαρμακοποιού.
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Το ισπανικό δίπλωμα του «farmacéutico hospitalario» (νοσοκομειακού φαρμακοποιού) είναι «δίπλωμα» κατά την έννοια της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, καθόσον

- πρόκειται για δίπλωμα εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή που καθορίζει ο ισπανικός νόμος·

- το δίπλωμα πιστοποιεί κατάρτιση μετά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση υπερβαίνουσα τα τρία έτη, δεδομένου ότι για τη λήψη του διπλώματος του *Farmacéutico Hospitalario* είναι ακριβώς αναγκαίο ο ενδιαφερόμενος να έχει το πανεπιστημιακό δίπλωμα *Licenciado en Farmacia* (πτυχίο φαρμακευτικής), να έχει περατώσει πλήρως την κατάρτιση στην αντίστοιχη ειδικότητα και να επιτύχει στη σχετική εξέταση·
- το δίπλωμα πιστοποιεί ότι ο κάτοχός του έχει τα αναγκαία προσόντα για την άσκηση του επαγγέλματος του νοσοκομειακού φαρμακοποιού στην Ισπανία.
2. Επίσης, το επάγγελμα του νοσοκομειακού φαρμακοποιού είναι «νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα» στην Ισπανία κατά την έννοια της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ.
3. Η οδηγία 85/433/ΕΟΚ^(?) του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1985 για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων φαρμακευτικής και για τη λήψη μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης για ορισμένες δραστηριότητες του φαρμακευτικού τομέα, δεν έχει εφαρμογή στο επάγγελμα του νοσοκομειακού φαρμακοποιού.
4. Κατά συνέπεια, το Βασίλειο της Ισπανίας υποχρεούται να μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 89/48/ΕΟΚ όσον αφορά το επάγγελμα του νοσοκομειακού φαρμακοποιού. Επειδή δεν έχει θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προς τούτο, έως τις 4 Ιανουαρίου 1991, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 19 της 24.1.1989, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ L 253, σ. 37.

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-40/07)

(2007/C 82/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Recchia, J.-B. Laignelot)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία

2001/42/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2001/42/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 197, σ. 30.

Προσφυγή της 2ας Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-45/07)

(2007/C 82/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson, M. Κωνσταντινίδης και F. Hoffmeister)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

- Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, υποβάλλοντας στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΔΝΟ) μία πρόταση για τον «Έλεγχο της συμμόρφωσης πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων προς τις απαιτήσεις του κεφαλαίου XI-2 της SOLAS και τον κώδικα ISPS» στις 18 Μαρτίου 2005, παρέβη τις υποχρεώσεις της με βάση τα άρθρα 10, 71 και 80 παράγραφος 2 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με την Επιτροπή, η υποβολή εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας πρότασης στο Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό για ζήτημα που καλύπτεται από τον Κανονισμό 725/2004⁽¹⁾ σχετικά με τη βελτίωση της ασφάλειας των πλοίων και των λιμενικών εγκαταστάσεων, χωρίς σχετική εξουσιοδότηση από την Κοινότητα, συνιστά παραβίαση των υποχρεώσεών της που υπέχει με βάση τα άρθρα 10, 71 και 80 παράγραφος 2 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από την υιοθέτηση του Κανονισμού 725/2004, η Κοινότητα είναι αποκλειστικά αρμόδια για την ανάληψη διεθνών υποχρεώσεων στον τομέα της ναυτιλιακής ασφάλειας. Συνακόλουθα, τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον αρμοδιότητα να παρουσιάζουν εθνικές θέσεις ενώπιον του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού σχετικά με ζητήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας, παρά μόνο εφόσον λάβουν σχετική εξουσιοδότηση από την Κοινότητα.

(¹) ΕΕ L 129 29.4.2004, σ. 6.

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-46/07)

(2007/C 82/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και M. van Beek)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να αναγνωρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ μια διάταξη βάσει της οποίας οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται σύνταξη λόγω γήρατος σε διαφορετική ηλικία ανάλογα με το φύλο τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 141 ΕΚ.
- να καταδικαστεί η Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το καθεστώς συνταξιοδότησεως που έχει καθιερώσει το INPDAP (Εθνικό ίδρυμα κοινωνικής ασφαλίσεως των δημοσίων υπαλλήλων) αποτελεί επαγγελματικό καθεστώς εισάγον δυσμενείς διακρίσεις και, ως εκ τούτου, αντίθετο προς το άρθρο 141 ΕΚ, στο μέτρο που προβλέπει ως γενικό κατώτατο όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως το 65ο έτος για τους άνδρες και το 60ό για τις γυναίκες.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2007 η Masdar (UK) Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-333/03: Masdar (UK) Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Masdar (UK) Ltd (εκπρόσωποι: A. Bentley και P. Green, Barristers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει στο σύνολό της την απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-333/03, MASDAR (U.K) Ltd. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην ανααιρεσίουσα:
 - (i) το ποσό των 448.947,78 ευρώ τα οποία είχε ζητήσει η ανααιρεσίουσα στην υπόθεση T-333/03, ή επικουρικώς το ποσό των 249.314,35 ευρώ ή οποιοδήποτε άλλο ποσό κρίνει το Δικαστήριο ως κατάλληλο· και
 - (ii) τον νόμιμο τόκο επί του ποσού που αναφέρεται στο στοιχείο (i).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουσα προβάλλει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναιρεθεί για τους εξής λόγους:

1. Το Πρωτοδικείο έσφαλε κατά την κρίση του ότι η ανααιρεσίουσα ενήργησε σύμφωνα με τις συμβατικές της υποχρεώσεις προς την Helmico και απέρριψε, κατόπιν της εκτιμήσεως αυτής, τις αξιώσεις της ανααιρεσίουσας λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού και *negotiorum gestio* (διοίκησης αλλοτρίων). Με την ενέργειά του αυτή, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του το δικαίωμα της ανααιρεσίουσας να καταγγείλει τις συμβάσεις υπεργολαβίας στις 2 Οκτωβρίου 1998.
2. Ανεξαρτήτως του αν η ανααιρεσίουσα ενήργησε σύμφωνα με αναληφθείσα συμβατική υποχρέωση προς τη Helmico, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα μη λαμβάνοντας υπόψη (i) το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ήταν συνήθης συμβαλλόμενη, αλλά είχε εξουσίες εισπράξεως τις οποίες μπορούσε να ασκήσει βάσει του δημοσιονομικού κανονισμού, της 21ης Δεκεμβρίου 1977, που έχει εφαρμογή στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹) και (ii) τον τρόπο με τον οποίο άσκησε τις εξουσίες αυτές η Επιτροπή.

3. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα δεχόμενο (i) ότι η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι ενήργησε αφίλοκερδώς, (ii) ότι η Επιτροπή ήταν σε θέση να διοικήσει ή ίδια τα εν λόγω σχέδια, και (iii) ότι το πρόσωπο που ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της διοίκησης αλλοτρίων πρέπει να ενεργεί κατά κανόνα εν αγνοία του κυρίου.
4. Οι κρίσεις του Πρωτοδικείου όσον αφορά την απαίτηση λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού και διοίκησης αλλοτρίων αφενός, και όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παραβιάσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αφετέρου, είναι αβάσιμες.
5. Απορρίπτοντας την αξίωση της αναιρεσείουσας που βασιζόταν στην ευθύνη από πτώση ή λόγω αμελείας, το Πρωτοδικείο έσφαλε κρίνοντας ότι η αναιρεσείουσα δεν ανέπτυξε επαρκώς επιχειρήματα για να στηρίξει την άποψή της, δεδομένου ότι από τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως προκύπτουν σαφώς οι ιδιαίτερες συνθήκες υπό τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να ασκήσει τις εξουσίες εισπράξεως δυνάμει του δημοσιονομικού κανονισμού.
6. Το Πρωτοδικείο έσφαλε δεχόμενο (i) ότι δεν αποδείχθηκε ενώπιον του δικαστηρίου ότι οι διαβεβαιώσεις επί των οποίων στηρίχθηκε η αναιρεσείουσα δόθηκαν κατά τη σύσκεψη της 2ας Οκτωβρίου 1998 και (ii) ότι παρίσταται άκρως απίθανο να δόθηκαν τέτοιες διαβεβαιώσεις.
7. Το Πρωτοδικείο έσφαλε δεχόμενο ότι η μη τήρηση πρακτικών από την Επιτροπή κατά τη σύσκεψη της 2ας Οκτωβρίου 1998 απέδειξε τον άτυπο χαρακτήρα της σύσκεψης εκείνης και από το εσφαλμένο αυτό συμπέρασμα κακώς συνήγαγε ότι η Επιτροπή δεν έδωσε τέτοιες διαβεβαιώσεις με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έλαβε υπόψη του τον τρόπο με τον οποίο δόθηκαν οι διαβεβαιώσεις και εσφαλμένα δεν έλαβε υπόψη του το ορθό πλαίσιο, δηλαδή το πλαίσιο στο οποίο η Επιτροπή είχε δεσμευθεί να καταβάλει αμοιβή για εργασία η οποία πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με νομίμως συσταθείσα συμβατική υποχρέωση, για την οποία η Επιτροπή είχε μάλιστα καταρτίσει προϋπολογισμό.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 77.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Liège* (Βέλγιο) στις 5 Φεβρουαρίου 2007 — *État belge* κατά *Les Vergers du Vieux Tauves SA*

(Υπόθεση C-48/07)

(2007/C 82/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείον: *État belge*

Εφεσίβλητη: *Les Vergers du Vieux Tauves SA*

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990 (¹), ειδικότερα προς τα άρθρα 3, 4 και 5 της οδηγίας αυτής που αφορούν τη συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο, ο νόμος της 28ης Δεκεμβρίου 1992 περί τροποποίησης του άρθρου 202 του *code des impôts sur les revenus 1992* (βελγικού κώδικα περί φόρου εισοδήματος του 1992) σε σχέση με την οδηγία αυτή, ο οποίος επιτάσσει να συμμεχει ο μερισματούχος στο κεφάλαιο της εταιρίας που διανέμι το μερίσμα, καθόσον δεν προβλέπει ρητά την υποχρέωση να έχει την πλήρη κυριότητα του κεφαλαίου και επιτρέπει εμμέσως, σύμφωνα με την εκ μέρους της εφεσίβλητης ερμηνεία, απλώς την ύπαρξη δικαιώματος επικαρπίας των αντιστοιχούντων στο εταιρικό κεφάλαιο τίτλων προκειμένου να τύχει φοροαπαλλαγής ο ενδιαφερόμενος για τον φόρο επί των μερισμάτων;

(¹) Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Arbeidshof de Bruxelles* (Βέλγιο) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 — *Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding* κατά *NV Firma Feryn*

(Υπόθεση C-54/07)

(2007/C 82/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof de Bruxelles (Βέλγιο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: *Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding*

Καθή: *NV Firma Feryn*.

Προδικαστικά ερωτήματα

— Υφίσταται άμεση δυσμενής διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43/ΕΚ (1) του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, όταν ο εργοδότης, αφού έχει προβεί εμφανώς σε προσφορά θέσεων εργασίας, δηλώνει δημοσίως:

«Πρέπει να ικανοποιώ τις απαιτήσεις των πελατών μου. Όταν λέτε “θέλω αυτό το συγκεκριμένο προϊόν ή το θέλω έτσι και έτσι”, και εγώ λέω “δεν το κάνω, οι άνθρωποι αυτοί πάντως θα έλθουν”, τότε εσείς θα πείτε “είμαι αναγκασμένος να μην πάρω αυτή τη θύρα”. Τότε το έκλεισα το μαγαζί. Οφείλουμε να ικανοποιούμε τις απαιτήσεις των πελατών. Αυτό δεν είναι δικό μου πρόβλημα. Δεν δημιουργήσα εγώ το πρόβλημα των Βέλγων. Θέλω η επιχείρησή να δουλεύει και στο τέλος του χρόνου να έχω κύκλο εργασιών και πως θα τον έχω [...] πρέπει να τον έχω όπως το θέλει ο πελάτης!»

— Αρκεί για την εξακρίβωση άμεσης δυσμενούς διακρίσεως ως προς τις προϋποθέσεις προσβάσεως σε μισθωτή εργασία η διαπίστωση ότι ο εργοδότης εφαρμόζει ευθέως κριτήρια επιλογής που συνιστούν δυσμενή διάκριση;

— Μπορεί για τη διαπίστωση άμεσης δυσμενούς διακρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, να λαμβάνονται υπόψη προσλήψεις αποκλειστικώς αυτοχθόνων μονταδόρων από συνδεδεμένη με τον εργοδότη εταιρία, όταν εξετάζεται ο ενέχων δυσμενή διάκριση χαρακτήρας της πολιτικής προσλήψεων αυτού του εργοδότη;

— Τι πρέπει να νοείται με τις λέξεις «πραγματικά περιστατικά, από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης διάκρισης», όπως προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας; Ποια αυστηρότητα πρέπει να επιδεικνύει το εθνικό δικαστήριο κατά την εκτίμηση των περιστατικών από τα οποία τεκμαίρεται δυσμενής διάκριση;

α) Κατά πόσον προηγούμενα περιστατικά δυσμενούς διακρίσεως (δημόσια γνωστοποίηση κριτηρίων επιλογής που συνιστούν δυσμενή διάκριση τον Απρίλιο του 2005) συνιστούν πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης διάκρισης, όπως προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας;

β) Συνιστά αργότερα μια διαπιστωθείσα τον Απρίλιο του 2005 δυσμενής διάκριση (δημόσια γνωστοποίηση κριτηρίων επιλογής που συνιστούν δυσμενή διάκριση τον Απρίλιο του 2005) τεκμήριο για τη συνέχιση μιας πολιτικής προσλήψεων που συνεπάγεται δυσμενείς διακρίσεις; Αρκεί — λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της κύριας δίκης — για τη δημιουργία τεκμηρίου (ότι ο εργοδότης εφαρμόζει και συνεχίζει πολιτική προσλήψεων που συνεπάγεται δυσμενείς διακρίσεις) το ότι αυτός τον Απρίλιο του 2005, προς απάντηση στην ερώτηση αν ως εργοδότης μεταχειρίζεται όχι με τον ίδιο τρόπο αλλοχθόνες και αυτοχθόνες και, επομένως, είναι όντως λιγάκι ρατσιστής, απαντά: «Πρέπει

να ικανοποιώ τις απαιτήσεις των πελατών μου. Όταν λέτε “θέλω αυτό το συγκεκριμένο προϊόν ή το θέλω έτσι και έτσι”, και εγώ λέω “δεν το κάνω, οι άνθρωποι αυτοί πάντως θα έλθουν”, τότε εσείς θα πείτε “είμαι αναγκασμένος να μη πάρω αυτή τη θύρα”. Τότε το έκλεισα το μαγαζί. Οφείλουμε να ικανοποιούμε τις απαιτήσεις των πελατών. Αυτό δεν είναι δικό μου πρόβλημα. Δεν δημιουργήσα εγώ το πρόβλημα των Βέλγων. Θέλω η επιχείρησή να δουλεύει και στο τέλος του χρόνου να έχω κύκλο εργασιών και πως θα τον έχω [...] πρέπει να τον έχω όπως το θέλει ο πελάτης!»;

γ) Μπορεί — λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της κύριας δίκης — μια από κοινού ανακοίνωση στον Τύπο του εργοδότη και της εθνικής αρχής που καταπολεμεί τις διακρίσεις, στην οποία περιστατικά που συνιστούν διάκριση επιβεβαιώνονται τουλάχιστον εμμέσως από τον εργοδότη, να δημιουργήσει ένα τέτοιο τεκμήριο;

δ) Δημιουργεί τεκμήριο έμμεσης διακρίσεως το γεγονός ότι ο εργοδότης δεν χρησιμοποιεί αλλοχθόνες μονταδόρους, όταν ο ίδιος εργοδότης πριν λίγο χρόνο αντιμετώπιζε μεγάλες δυσκολίες στην πρόσληψη μονταδόρων και δηλώνει συναφώς ότι η πελατεία του δεν έχει ευχαρίστως δοσοληψίες με αλλοδαπούς μονταδόρους;

ε) Αρκεί ένα και μόνο γεγονός για την ύπαρξη τεκμηρίου διακρίσεως;

στ) Μπορεί — λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της κύριας δίκης — να συναχθεί τεκμήριο διαπράξεως διακρίσεως εκ μέρους του εργοδότη από την αποκλειστική πρόσληψη αυτοχθόνων μονταδόρων σε συνδεδεμένη με αυτόν τον εργοδότη εταιρία;

— Ποια αυστηρότητα πρέπει να επιδεικνύει το εθνικό δικαστήριο κατά την εκτίμηση της ανταποδείξεως που πρέπει να προσκομισθεί, όταν δημιουργείται τεκμήριο διακρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας; Μπορεί υπαρκτό τεκμήριο διακρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας να ανατραπεί με απλή και μονομερή δήλωση του εργοδότη στον Τύπο ότι αυτός δεν προβαίνει ή δεν προβαίνει πλέον σε πράξεις που συνιστούν δυσμενή διάκριση και ότι αλλοχθόνες μονταδόροι είναι ευπρόσδεκτοι και/ή με την απλή δήλωση του εργοδότη ότι σ' αυτόν, με εξαίρεση τη θυγατρική επιχείρησή, έχουν πληρωθεί όλες οι κενές θέσεις μονταδόρων και/ή με την ανακοίνωση ότι ανέλαβε υπηρεσία μια τυνήσια καθαρίστρια και/ή μπορεί το τεκμήριο, λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της κύριας δίκης, να ανατραπεί αποκλειστικώς ως εκ της πραγματικής προσλήψεως αλλοχθόνων μονταδόρων ή/και της τηρήσεως των δεσμεύσεων που αναλήφθηκαν με την κοινή δήλωση προς τον Τύπο;

— Τι πρέπει να νοείται ως «κυρώσεις (...) αποτελεσματικές, ανάλογες με την παράβαση και αποτρεπτικές», όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 της οδηγίας 2000/43/ΕΚ;

Επιτρέπει ο όρος του προπαρατεθέντος άρθρου 15 στο εθνικό δικαστήριο — λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της κύριας δίκης — να διαπιστώσει απλώς ότι υπήρξε άμεση δυσμενής διάκριση;

Η αυτό μπορεί να σημαίνει αντιθέτως ότι το εθνικό δικαστήριο οφείλει να εκδώσει τη διάταξη περί παύσεως, όπως προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο; Κατά πόσον απαιτείται περαιτέρω, λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της κύριας δίκης, να διατάξει το εθνικό δικαστήριο τη δημοσίευση της αποφάσεως που θα εκδοθεί ως αποτελεσματική, ανάλογη με την παράβαση και αποτρεπτική κύρωση;

(¹) ΕΕ L 180, σ. 86.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen στις 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Kerstin Sundeling Lopez κατά Miguel Enrique Lopez Lizazo

(Υπόθεση C-68/07)

(2007/C 82/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Kerstin Sundeling Lopez

Εναγόμενος: Miguel Enrique Lopez Lizazo

Προδικαστικά ερωτήματα

Ο εναγόμενος σε υπόθεση διαζυγίου δεν είναι κάτοικος ή υπήκοος κράτους μέλους. Μπορεί η υπόθεση να εκδικαστεί από δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο δεν έχει δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 3 (¹) [του δεύτερου κανονισμού των Βρυξελλών], μολονότι δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει τέτοια δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή των κανόνων του άρθρου 3;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου στις 27 Νοεμβρίου 2003, ΕΕ L 338, σ. 1.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-69/07)

(2007/C 82/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Recchia και J.-B. Laignelot)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/35/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας,

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/35/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 25 Ιουνίου 2005.

(¹) ΕΕ L 156, σ. 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Ισπανία) στις 9 Φεβρουαρίου 2007 — José Manuel Blanco Pérez και María del Pilar Chao Gómez κατά Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

(Υπόθεση C-72/07)

(2007/C 82/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: José Manuel Blanco Pérez και María del Pilar Chao Gómez

Καθής: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν το άρθρο 2 και το πρώτο τμήμα του κεφαλαίου II του διατάγματος 72/2001, το οποίο έχει εκδοθεί σε εκτέλεση των διατάξεων του άρθρου 103 του γενικού νόμου 14/1986 για την υγεία και του άρθρου 88 του νόμου 25/1990, της 20ής Δεκεμβρίου, για τα φάρμακα, να θεωρηθούν αντίθετα προς το άρθρο 43 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί αντίθετο προς το άρθρο 43 της Συνθήκης το παράρτημα III της αποφάσεως της Consejería de Salud y Servicios Sanitarios της Κυβερνήσεως του Πριγκιπάτου των Αстуριών;

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-79/07)

(2007/C 82/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτέζικη

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και K. Xuereb)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/110/EK του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, όσον αφορά τη συνδρομή κατά τη διέλευση σε περίπτωση απομάκρυνσης διά της αεροπορικής οδού⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 6 Δεκεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 321, σ. 26.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 15 Φεβρουαρίου 2007 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-82/07)

(2007/C 82/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Καθής: Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υποχρεούνται τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/EK⁽¹⁾, σε συνδυασμό με την ενδέκατη αιτιολογική της σκέψη, να αναθέτουν σε διαφορετικές αρχές αφενός τις «κανονιστικές» και αφετέρου τις «εκτελεστικές» αρμοδιότητες, όσον αφορά την παραχώρηση εθνικών πόρων αριθμοδοτήσεως και τη διαχείριση των εθνικών σχεδίων αριθμοδοτήσεως;
- 2) Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει αναθέσει, κατά τη μεταφορά της οδηγίας 2002/21/EK στην εθνική του έννομη τάξη, σε συγκεκριμένη αρχή την παραχώρηση εθνικών πόρων αριθμοδοτήσεως και τη διαχείριση των εθνικών σχεδίων αριθμοδοτήσεως, μπορεί ταυτόχρονα να μειώσει τις σχετικές αρμοδιότητες της αρχής αυτής, αναθέτοντάς τις σε άλλες αρχές ή στο ίδιο το κράτος, κατά τρόπον ώστε να προκύπτει στην πραγματικότητα ένας καταμερισμός της διαχείρισεως των πόρων αυτών μεταξύ διαφόρων αρχών;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ L 108, σ. 33).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-86/07)

(2007/C 82/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Condou-Durande και E. De Persio)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/110/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, όσον αφορά τη συνδρομή κατά τη διέλευση σε περίπτωση απομάκρυνσης διά της αεροπορικής οδού, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικαστεί η Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/110/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη παρήλθε στις 5 Δεκεμβρίου 2005

⁽¹⁾ ΕΕ L 321, σ. 26.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-87/07)

(2007/C 82/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτέζικη

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και K. Xuereb)

Καθή: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Δεκεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-91/07)

(2007/C 82/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Condou-Durande και E. De Persio)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/86/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικαστεί η Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/86/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη παρήλθε στις 3 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad (Κάτω Χώρες) στις 21 Φεβρουαρίου 2007 — Adidas AG και Adidas Benelux BV κατά Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV και Vendex KBB Nederland BV

(Υπόθεση C-102/07)

(2007/C 82/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad (Κάτω Χώρες)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσες: Adidas AG και Adidas Benelux BV

Ανααιρεσibλητες: Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV και Vendex KBB Nederland BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει κατά τον καθορισμό της εκτάσεως της προστασίας ενός σήματος, το οποίο αποτελείται από ένα σημείο που εγγενώς στερείται διακριτικού χαρακτήρα ή από μια ένδειξη που εμπίπτει στον ορισμό τον οποίο παραθέτει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας (¹), αλλά το οποίο λόγω της χρήσεώς του έγινε δεκτικό καταχωρίσεως και στη συνέχεια καταχωρίστηκε, να ληφθεί υπόψη το γενικό συμφέρον να μην περιορίζεται αδικαιολόγητα η δυνατότητα χρησιμοποίησεως ορισμένων σημείων από τους άλλους επιχειρηματίες που προσφέρουν τα σχετικά προϊόντα ή τις σχετικές υπηρεσίες (η επιτακτική ανάγκη διαθεσιμότητας);
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, έχει εν προκειμένω σημασία το ότι τα περι ων πρόκειται σημεία, που πρέπει να μένουν διαθέσιμα, θεωρούνται από το σχετικό κοινό ως διακριτικά στοιχεία ορισμένων προϊόντων ή απλώς ως διακοσμητικά στοιχεία των προϊόντων αυτών;
- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, έχει εν προκειμένω σημασία και το ότι το σημείο κατά του οποίου βάλλει ο κάτοχος του σήματος στερείται διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας ή περιέχει μια ένδειξη υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας;

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-104/07)

(2007/C 82/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Condou-Durande και E. De Persio)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/109/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικαστεί η Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/109/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη παρήλθε στις 23 Ιανουαρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 16, σ. 44.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-47/05) (¹)

(2007/C 82/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-53/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-93/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-79/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2006 — Bausch & Lomb Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Biofarma SA

(Υπόθεση C-95/06 P) ⁽¹⁾

(2007/C 82/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-91/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Διάταξη του προέδρου του τέταρτου τμήματος του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-109/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-110/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-299/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-222/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 224 της 16.9.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-259/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 29.7.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-370/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 28.10.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-377/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 28.10.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2007 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Tribunal Supremo — Ισπανία) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) κατά Al Rima SA

(Υπόθεση C-395/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 —
CAS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-23/03) ⁽¹⁾

(Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ ΕΟΚ και Δημοκρατίας της
Τουρκίας — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Συμπυκνω-
μένος χυμός φρούτων προελεύσεως Τουρκίας — Κοινοτικός
τελωνειακός κώδικας — Πιστοποιητικά κυκλοφορίας —
Ειδική κατάσταση — Δικαιώματα άμυνας)

(2007/C 82/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CAS SpA (Βερόνα, Ιταλία) (εκπρόσωπος: D. Ehle,
δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος:
X. Lewis, επικουρούμενος από τον M. Nuñez Müller, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής
της 18ης Οκτωβρίου 2002 (REC 10/01), σχετικά με ένα αίτημα
διαγραφής εισαγωγικών δασμών.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 83 της 5.4.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 —
Clotuche κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-339/03) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Ανατοποθέτηση διευθυντή ως κυρίου
συμβούλου — Συμφέρον της υπηρεσίας — Αντιστοιχία
θέσεων — Αναδιοργάνωση της Eurostat — Προσφυγή
ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2007/C 82/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Gabrielle Clotuche (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon, G. Demez και
P. Reyniers, avocats)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρό-
σωποι: J. Currall και H. Kramer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής
της 9ης Ιουλίου 2003 με την οποία ανατοποθετήθηκε η προσφεύ-
γουσα από θέση διευθυντή σε θέση κυρίου συμβούλου και κατά της
αποφάσεως της 1ης Οκτωβρίου 2003 με την οποία αναδιοργανώ-
θηκε η Eurostat, κατά το μέτρο που δεν περιλαμβάνει την ανατοπο-
θέτηση της προσφεύγουσας ως διευθύντριας και, αφετέρου, αγωγή
για ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει το ποσόν του ενός
ευρώ στην ενάγουσα ως αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη
από υπηρεσιακό πταίσμα.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, συμπεριλαμβανο-
μένων των εξόδων ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Πρωτο-
δικείου, και το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων στα οποία
υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων των
εξόδων ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Πρωτοδικείου.

4) Η προσφεύγουσα φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών της εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Πρωτοδικείου.

(¹) ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Caló κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-118/04 και T-134/04) (¹)

(Υπάλληλοι — Επανατοποθέτηση διευθυντή σε θέση κυρίου συμβούλου — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ισοδυναμία των θέσεων απασχολήσεως — Αναδιοργάνωση της Eurostat — Διορισμός σε θέση διευθυντή — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2007/C 82/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Giuseppe Caló (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Krämer)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της από 9 Ιουλίου 2003 αποφάσεως της Επιτροπής περί επανατοποθέτησεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος από θέση διευθυντή σε θέση κυρίου συμβούλου, της από 1ης Οκτωβρίου 2003 αποφάσεως της Επιτροπής περί αναδιοργάνωσης της Eurostat, στο μέτρο που επιβεβαιώνει την επανατοποθέτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος, καθώς και αίτημα χρηματικής ικανοποίησεως για την ηθική βλάβη που ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη και, αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως της από 30 Μαρτίου 2004 αποφάσεως της Επιτροπής περί διορισμού του Ν. στη θέση του διευθυντή στη Διεύθυνση «Στατιστικές στον τομέα της γεωργίας, της αλιείας, των διαρθρωτικών ταμείων και του περιβάλλοντος» της Eurostat και περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τη θέση αυτή.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Στην υπόθεση T-118/04, υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό ενός ευρώ ως αποζημίωση για υπηρεσιακό σφάλμα.

2) Στην υπόθεση T-134/04, υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 5 000 ευρώ ως αποζημίωση για υπηρεσιακό σφάλμα.

3) Απορρίπτει τις προσφυγές-αγωγές κατά τα λοιπά.

4) Στην υπόθεση T-118/04, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος-ενάγοντος, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

5) Στην υπόθεση T-118/04, ο προσφεύγων-ενάγων φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων του, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

6) Στην υπόθεση T-134/04, η Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 118 της 30.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — Camurato Carfagno κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-143/04) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Αξιολόγηση για την περίοδο 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»)

(2007/C 82/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Antonietta Camurato Carfagno (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και M. Velardo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της από 9 Απριλίου 2003 αποφάσεως περί οριστικής καταρτίσεως της εκδέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την από 9 Απριλίου 2003 απόφαση περί οριστικής καταρτίσεως της εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 190 της 24.7.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Gordon κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-175/04) (¹)

(«Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Έκθεση αξιολογήσεως υπαλλήλου — Ολική και μόνιμη αναπηρία — Απώλεια εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο»)

(2007/C 82/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Donal Gordon (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά M. Byrne, solicitor, και στη συνέχεια J. Sambon και P.-P. Van Gehuchten και P. Reyniers, avocats)

Καθής-ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και H. Kramer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, προσφυγή ακυρώσεως κατά της απόφασης της 11ης Δεκεμβρίου 2003 με την οποία απορρίφθηκε διοικητική ένσταση που υποβλήθηκε κατά της απόφασης της 28ης Απριλίου 2003, με την οποία επικυρώθηκε η έκθεση αξιολογήσεως του προσφεύγοντος, η οποία αφορούσε την περίοδο από 1 Ιουλίου 2001 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2002 και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο ενάγων.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Η δίκη επί της προσφυγής ακυρώσεως καταργείται.
- 2) Η αγωγή αποζημιώσεως απορρίπτεται ως απαράδεκτη
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 179 της 10.7.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Indorata-Serviços e Gestão κατά ΓΕΕΑ (HAIRTRANSFER)

(Υπόθεση T-204/04) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος HAIRTRANSFER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 82/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύουσα: Indorata-Serviços e Gestão Lda (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: T. Wallentin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Weberndörfer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Απριλίου 2004 (υπόθεση R 435/2003-2) σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος HAIRTRANSFER ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Indorata-Serviços e Gestão Lda στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — Wunenburger κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-246/04 και T-71/05) (¹)

(«Υπάλληλοι — Εκθέσεις βαθμολογίας — Περίοδοι βαθμολογίας 1997/1999 και 1999/2001 — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Αγωγή αποζημιώσεως — Δικαιώματα άμυνας»)

(2007/C 82/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Jacques Wunenburger (Ζάγκρεμπ, Κροατία) (εκπρόσωπος: É. Boigelot)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid, H. Krämer και C. Berardis-Kayser)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως των σχεδίων εκθέσεων βαθμολογίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τις περιόδους 1997/1999 και 1999/2001 και της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας του για την περίοδο αξιολογήσεως 2001/2002 και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως των φερόμενων ζημιών.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 περί καταρτίσεως της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002.
- 2) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 2 500 ευρώ, πλέον του ποσού των 2 500 ευρώ που έχει καταβάλει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, για την καλυψή της καταρτίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας για τις περιόδους 1997/1999 και 1999/2001 και το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ για την καλυψή της καταρτίσεως της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας για την περίοδο 2001/2002.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Mundipharma κατά ΓΕΕΑ — Altana Pharma (RESPICUR)

(Υπόθεση T-256/04) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος RESPICUR — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα RESPICORT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94»)

(2007/C 82/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mundipharma AG (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωπος: F. Nielsen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικός B. Müller, στη συνέχεια G. Schneider)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών παρεμβαίνουσα ενόπιον του Πρωτοδικείου: Altana Pharma AG (Κωνσταντία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Becker, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Απριλίου 2004 (υπόθεση R 1004/2002-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Mundipharma AG και της Altana Pharma AG.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 19ης Απριλίου 2004 (υπόθεση R 1004/2002-2).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, πλην των σχετικών με την παρέμβαση δικαστικών εξόδων.
- 3) Η προσφεύγουσα φέρει τα σχετικά με την παρέμβαση δικαστικά έξοδά της.
- 4) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Boucek κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-318/04) (¹)

(Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις γραπτές εξετάσεις — Εκπρόθεσμη υποβολή υποψηφιοτήτας)

(2007/C 82/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Vladimir Boucek (Πράγα, Δημοκρατία της Τσεχίας) (εκπρόσωπος: L. Krafftova)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και H. Krämer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα για ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/A/2/03, περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τις γραπτές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού λόγω εκπρόθεσμης υποβολής πλήρους φακέλου υποψηφιότητας.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Ontex κατά ΓΕΕΑ — Curoon Medical (CURON)

(Υπόθεση T-353/04) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού λεκτικού σήματος CURON — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου του προγενέστερου κοινοτικού λεκτικού σήματος EURON — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 82/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ontex NV (Buggenhout, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Du Tré, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Curoon Medical Inc. (Sunnyvale, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωποι: C. Algar, J. Cohen, solicitors, και T. Ludbrook, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Ιουλίου 2004 (υπόθεση R 22/2004-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ontex NV και Curoon Medical Inc.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2007 — Petralia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-354/04) (¹)

(Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Επιστημονικός τομέας — Κατάταξη σε βαθμό)

(2007/C 82/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gaetano Petralia (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Forte, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Loggi)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής της 7ης Οκτωβρίου 2003 περί της οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Β5, κλιμάκιο 3, καθώς και της απόφασης της 13ης Μαΐου 2004 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-435/04) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό του ΓΕΕΑ — Βαθμολογία και προαγωγή — Μηδενισμός και υπολογισμός εκ νέου του κεφαλαίου των μορίων αξιολογήσεως — Μεταβατικό καθεστώς — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Μη αναδρομικότητα — Αρχές της νομιμότητας και της ασφάλειας δικαίου — Νομική βάση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση»)

(2007/C 82/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Manuel Simões Dos Santos (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Creus Carreras, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: I. de Medrano Caballero, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως του ΓΕΕΑ της 7ης Ιουλίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, της 11ης Μαρτίου 2004, και, αφετέρου, της αποφάσεως του ΓΕΕΑ της 15ης Δεκεμβρίου 2003, με την οποία καθορίσθηκε το άθροισμα των μορίων αξιολογήσεως του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών του έτους 2003, καθώς και της από 12 Δεκεμβρίου 2003 γνωμοδοτήσεως της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για τις εκθέσεις αξιολογήσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του ΓΕΕΑ της 15ης Δεκεμβρίου 2003 περί οριστικής απονομής των μορίων αξιολογήσεως του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών του έτους 2003, καθώς και την απόφαση του ΓΕΕΑ της 7ης Ιουλίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, της 11ης Μαρτίου 2004, καθόσον συνεπάγονται την αναγνώριση της εξαλείψεως του υπολοίπου μορίων αξιολογήσεως του προσφεύγοντος, όπως αυτό αναγνωρίσθηκε με την απόφαση PERS-PROM-39-03rev1, περί προαγωγής, της 30ής Μαρτίου 2004.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά ΓΕΕΑ — TDK Kabushiki Kaisha (TDK)

(Υπόθεση T-477/04) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος TDK — Προγενέστερο κοινοτικό σήμα TDK — Προγενέστερα του TDK λεκτικά ή παραστατικά εθνικά σήματα — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Αδικαιολόγητο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2007/C 82/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Δανία) (εκπρόσωπος: C. Barret Christiansen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) (Tokyo, Japon) (εκπρόσωπος: A. Norris, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Οκτωβρίου 2004 (υπόθεση R 364/2003 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) και Aktieselskabet af 21. november 2001.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. απορρίπτει την προσφυγή.
2. καταδικάζει την προσφεύγουσα, Aktieselskabet af 21 Νοεμβρίου 2001, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 19.3.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2007 — Bodegas Franco-Españolas κατά ΓΕΕΑ — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL)

(Υπόθεση T-501/04) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος ROYAL — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ROYAL FEITORIA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 82/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bodegas Franco-Españolas, SA (Logroño, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. López Camba, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. García Murillo)

Αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) (Vila Nova de Gaia, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: D. Martins Pereira, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 25ης Οκτωβρίου 2004 (υπόθεση R 513/2002-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) και της Bodegas Franco-Españolas, SA

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 25ης Οκτωβρίου 2004 (υπόθεση R 513/2002-1).
2. Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Seldis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/05) (¹)

(Υπάλληλοι — Δόκιμοι υπάλληλοι — Επιστημονικός και τεχνικός κλάδος — Διορισμός εκτάκτου υπαλλήλου κατόπιν διαγωνισμού για μονιμοποίηση υπαλλήλων — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Άρθρα 31 και 32 ΚΥΚ)

(2007/C 82/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Thomas Seldis (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και K. Herrmann)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα για ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 5ης Απριλίου 2004, περί διορισμού του προσφεύγοντος ως δοκίμου υπαλλήλου, καθόσον τον κατατάσσει στον βαθμό A7, κλιμάκιο 5.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Quelle κατά ΓΕΕΑ — Nars Cosmetics (NARS)

(Υπόθεση T-88/05) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος NARS — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο MARS — Σχετικός λόγος αρνήσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υπάρχει ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 82/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Quelle AG (Fürth, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Linder, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Nars Cosmetics Inc. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση ακύρωσεως της απόφασης που εξέδωσε στις 17 Δεκεμβρίου 2004 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ (υπόθεση R 379/2004-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Quelle AG και Nars Cosmetics, Inc.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 155 της 25.6.2005.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2007 —
Kustom Musical Amplification κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα κιθάρας)**

(Υπόθεση T-317/05) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως τρισδιάστατου σήματος — Σχήμα κιθάρας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Αιτιολόγηση — Άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 82/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kustom Musical Amplification, Inc. (Cincinnati, Ohio, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Edenborough, barrister, και T. Bamford, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Ιουνίου 2005 (υπόθεση R 1035/2004-2), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος τρισδιάστατου σήματος με το σχήμα κιθάρας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 7ης Ιουνίου 2005 (υπόθεση R 1035/2004-2).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικά του έξοδα, καθώς και αυτά της προσφεύγουσας.

(¹) ΕΕ C 271 της 29.10.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Rijn Schelde Mondia France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-55/05) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινό Δασμολόγιο — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών — Βλαπτική πράξη — Απαράδεκτο)

(2007/C 82/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rijn Schelde Mondia France SA (Rouen, Γαλλία) (Εκπρόσωπος: F. Citron, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκπρόσωποι: X. Lewis και J. Hottiaux)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής η οποία περιλαμβανόταν, όπως υποστηρίχθηκε, στο από 7 Οκτωβρίου 2004 έγγραφο που αφορούσε την αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών (φάκελος REM 22/01).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-423/05 R)

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αίτηση αναστολής της εκτέλεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Επείγον)

(2007/C 82/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αιτούσα: Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Π. Ανέστης, S. Mavroghenis, S. Jordan, D. Geradin, δικηγόροι, και T. Soames, solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και T. Scharfs)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναστολής της εκτέλεσης του άρθρου 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφοι 2 έως 4, της απόφασης της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με κρατική ενίσχυση, C 11/2004 (πρώην NN 4/2003) — Ολυμπιακή Αεροπορία — Αναδιάρθρωση και ιδιωτικοποίηση.

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Θεοφιλόπουλος κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-91/06) ⁽¹⁾

(Αγωγή αποζημιώσεως — Αίτημα περί επιστροφής εγγυητικών επιστολών — Αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο της αγωγής — Αγωγή προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως)

(2007/C 82/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγων: Νικόλαος Θεοφιλόπουλος (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Π. Μηλιαράκης, δικηγόρος)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Ström van Lier και I. Χατζηγιάννης)

Αντικείμενο

Αφενός αγωγή αποζημιώσεως και αφετέρου αίτημα περί επιστροφής εγγυητικών επιστολών.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον Νικόλαο Θεοφιλόπουλο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 190 της 12.8.2006.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 2007 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — MetroRED Telecom (MetroRED)

(Υπόθεση T-124/06) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Κατάργηση της δίκης»)

(2007/C 82/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Kaase, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: MetroRED Telecom Group Ltd (Hamilton, Βερμούδες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Φεβρουαρίου 2006 (υπόθεση R 266/2005-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG και MetroRED Telecom Group Ltd.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Καταργείται η δίκη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 143 της 17.6.2006.

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2007 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ)

(Υπόθεση T-16/07)

(2007/C 82/86)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres, S.A. (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικοξενώπιοντου τμήματος προσφυγών: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 6ης Νοεμβρίου 2006, που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R0036/2006-2, καταδικάζοντας ρητώς το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «TORRE DE BENITEZ» για προϊόντα της κλάσεως 33 (αίτηση 2 438 018).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα «Torres» για προϊόντα της κλάσεως 33, πολυάριθμα άλλα κοινοτικά, εθνικά και διεθνή σήματα.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (¹), λόγω κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιτασσομένων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL)

(Υπόθεση T-17/07)

(2007/C 82/87)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguél Torres, S.A. (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bodegas Navarro López, S.L.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R1407/2005-1, καταδικάζοντας ρητώς το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Bodegas Navarro López, S.L.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «CITA DEL SOL» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 33 και 39 (αίτηση 2 712 982).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «VIÑA SOL» (marca nº 462.523) και εθνικά λεκτικά σήματα «VIÑA SOL» για προϊόντα της κλάσεως 33, επισήμανση «TORRES VIÑA SOL» για προϊόντα της κλάσεως 33, εθνικό λεκτικό σήμα «SOL» για προϊόντα της κλάσεως 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (¹), λόγω κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιτασσομένων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2007 — ThyssenKrupp Stainless κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-24/07)

(2007/C 82/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ThyssenKrupp Stainless AG (Duisburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Klusmann και S. Thomas, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικός, να ακυρώσει το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως·
- έτι επικουρικότερον, να μειώσει το ποσό του χρηματικού προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση στην προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C (2006) 6765 τελικό της 20ής Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση COMP/39.234 — Στοιχείο κράματος, νέα απόφαση. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία αφορά την επανάληψη της διαδικασίας IV/35.814 — Στοιχείο κράματος, με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 65, παράγραφος 1, KS εκ μέρους της Thyssen Stahl GmbH (πρώην Thyssen Stahl AG), μέσω συντονισμένης τροποποίησης της αξίας αναφοράς στο έντυπο για τον υπολογισμό του στοιχείου κράματος και μέσω εφαρμογής αυτής της τροποποίησης.

Προς θεμελίωση της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δέκα λόγους:

- παραβίαση της θεμελιώδους αρχής nulla poena sine lege, καθόσον ελλείπει μεταβατικής ρυθμίσεως η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποφασίσει την αναδρομική εφαρμογή της Συνθήκης EKAX η οποία έπαυσε να ισχύει το έτος 2002·
- πεπλανημένη εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, καθόσον ο κανονισμός αυτός επιτρέπει εφαρμογή των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ όχι όμως και της Συνθήκης EKAX·
- παραβίαση της θεμελιώδους αρχής res iudicata, καθόσον το ΔΕΚ έχει ήδη αποφανθεί με απόφασή του έχουσα αποκτήσει την ισχύ του δεδικασμένου ότι η προσφεύγουσα, από πλευράς ουσιαστικού δικαίου δεν ευθύνεται για την ήδη προσαφθείσα και καταλογισθείσα στην Thyssen Stahl AG παράβαση·
- έλλειψη ευθύνης της προσφεύγουσας από μια ιδιωτική δήλωση αναλήψεως ευθύνης, καθόσον, εν πάση περιπτώσει, αυτή είχε απλώς αναγνωριστικό χαρακτήρα·
- παραβίαση της αρχής της ακρίβειας, λόγω ανακριβούς προσδιορισμού των βάσεων επί των οποίων στηρίχθηκαν οι επιβληθείσες κυρώσεις και ανακριβούς θεμελίωσης της καταλογισθείσας ευθύνης·
- παραβίαση της θεμελιώδους αρχής ne bis in idem, καθόσον έχει ήδη επιβληθεί στην προσφεύγουσα για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, στο πλαίσιο της πρώτης διαδικασίας, και επιβεβαιώθηκε με απόφαση του ΔΕΚ η οποία έχει περιβληθεί την ισχύ του δεδικασμένου — πρόστιμο·
- παραγραφή της παραβάσεως·
- προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου·
- προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως λόγω ελλιπούς διατυπώσεως των αιτιάσεων, καθώς και

— εσφαλμένος υπολογισμός του προστίμου, σε σχέση με την ανακοίνωση του 1996 περί συνεργασίας ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων Mitteilung της Επιτροπής (ΕΕ C 207, σ. 4).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2007 — LIPOR κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-26/07)

(2007/C 82/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LIPOR — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques και F. Quintela, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Μερική ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C(06)5008, της 17ης Οκτωβρίου 2006, που απευθύνεται στο Πορτογαλική Δημόσιο, καθ' όσον θεωρεί ότι η συνολική χορηγείσα από το Ταμείο Συνοχής ενίσχυση, βάσει των αποφάσεων της Επιτροπής C(93)3347/3, της 7ης Δεκεμβρίου 1993, C (94) 3721 τελικό/3, της 21ης Δεκεμβρίου 1994 και C(96) 3923 τελικό, της 17ης Δεκεμβρίου 1996, που συγκεντρώθηκαν στην απόφαση C(98)2283/f, της 28ης Ιουλίου 1998, μειώθηκε κατά 1 511 591 ευρώ, και της αποφάσεως με την οποία καλείται να επιστρέψει το ποσό αυτό στο κράτος μέλος·
- Ακύρωση του άρθρου 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθ' όσον επιφέρει οικονομική διόρθωση κατά 100 %, σχετικά με τις συμβάσεις τις οποίες συνήψε η προσφεύγουσα με το IDAD, λόγω παραβάσεως της αρχής της αναλογικότητας, και καθ' όσον καλεί το κράτος μέλος να επιστρέψει 458 683 ευρώ·
- Να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και στα έξοδα της προσφεύγουσας·
- Επικουρικός, μερική ακύρωση του άρθρου 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας, σχετικά με τις συμβάσεις τις οποίες συνήψε η προσφεύγουσα με την Hidroprojecto·

— Επίσης επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο, στην περίπτωση κατά την οποία θα έκρινε ότι η Liror δεν συμμορφώθηκε πλήρως προς τις επιταγές της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ, να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή, καθορίζοντας την οικονομική διόρθωση σχετικά με τη χρηματοδότηση των συμβάσεων με την Hidroprojecto, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς θεμελίωση της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται πλάνη περί το δίκαιο, κατάφωρη πλάνη εκτιμήσεως, ανεπαρκή και εσφαλμένη αιτιολόγηση και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Σχετικά με τη σύμβαση, την οποία συνήψε η προσφεύγουσα με την Hidroprojecto, η προσφεύγουσα καταλογίζει στην Επιτροπή εσφαλμένη εκτίμηση της αξίας του Μέρους D της σύμβασης.

Ως προς τη σύμβαση που συνήφθη μεταξύ των ιδίων φορέων το 1997, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, διότι δεν εδωρήσε ότι οι συμβάσεις εκείνες αποτελούσαν εν μέρει τη συγκεκριμενοποίηση της σύμβασης του 1989 και μέρει προεκτάσεις της σύμβασεως εκείνης, οι οποίες κατέστησαν αναγκαίες κατά την εξέλιξη του σχεδίου. Επικρίνει επίσης στην Επιτροπή διότι εδωρήσε ότι οι συμβάσεις έπρεπε να έχουν ανατεθεί κατόπιν δημόσιου διαγωνισμού. Κατά την προσφεύγουσα, και αν ακόμη γίνει δεκτό ότι οι συμβάσεις αυτές ήσαν ανεξάρτητες από τη σύμβαση του 1989 και υπερέβαιναν την ελάχιστη αξία την οποία προβλέπει η οδηγία 92/50 για την ανάθεση μέσω διαγωνισμού, ίσχυε επ' αυτών η εξαιρέση του άρθρου 11 της ίδιας οδηγίας.

Επί των συμβάσεων της 28ης Μαρτίου και της 28ης Απριλίου 1995, που επίσης συνήφθησαν μεταξύ των ιδίων φορέων, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας τις ως μία ενιαία σύμβαση και ως προέκταση της σύμβασης του 1989 και ισχυρίζομενη ότι η έπρεπε να προηγηθεί της σύμβασεως δημόσιος διαγωνισμός. Ισχυρίζεται ότι, στην πραγματικότητα, πρόκειται για δύο συμβάσεις συναφθείσες σε διαφορετικές ημερομηνίες. Μία απ' αυτές συνήφθη κατόπιν κλειστού διαγωνισμού, ενώ η άλλη δεν έφθανε την ελάχιστη αξία για να υπόκειται σε διαγωνισμό. Εν πάση περιπτώσει, αμφότερες συνήφθησαν υπό το πορτογαλικό δίκαιο, όταν η οδηγία 92/50 δεν είχε ακόμη μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο.

Όσον αφορά, τέλος, τις συμβάσεις τις οποίες συνήψε η προσφεύγουσα το 1999 με το IDAD, η προσφεύγουσα, και αν ακόμη γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή μπορούσε να τις συνυπολογίσει προκειμένου να προσδιορίσει την αξία τους και το αν ενδεχομένως υπόκεινται στους κανόνες περί δημοσίων διαγωνισμών, εξηγεί τους λόγους που την ώθησαν να συνάψει χωριστές συμβάσεις και ισχυρίζεται ότι το IDAD είναι δημόσιος οργανισμός και, ως εκ τούτου, αναθέτουσα αρχή κατά την έννοια της οδηγίας 92/50. Θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι η Επιτροπή όφειλε να έχει λάβει τους λόγους αυτούς υπόψη της, ώστε να μη προβεί σε οικονομική διόρθωση κατά 100 %. Κατά την προσφεύγουσα, η διόρθωση αυτή προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή της Denka International κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2007

(Υπόθεση T-30/07)

(2007/C 82/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Denka International BV (Barneveld, Κάτω-Χώρες) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, C. Mereu, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο β', και το παράρτημα II της οδηγίας 2006/92/EK της Επιτροπής· και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων νομιμοτόκως.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα επιθυμεί τη μερική ακύρωση της οδηγίας 2006/92/EK (1) της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2006, για την τροποποίηση των παραρτημάτων των οδηγιών 76/895/EOK, 86/362/EOK και 90/642/EOK του Συμβουλίου σχετικά με τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις ουσίες dichlorvos (στο εξής: οδηγία LMR ή το επίμαχο μέτρο), και συγκεκριμένα του άρθρου 2, στοιχείο β', και του παραρτήματος II.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι διατάξεις αυτές τροποποιούν τα μέγιστα όρια υπολειμμάτων της επίμαχης ουσίας ούτως ώστε το προηγούμενος εφαρμοστέο μέγιστο όριο του 2mg/kg κατήλθε στο νέο επίπεδο του 0,01 mg/kg, βάσει της αξιολογήσεως που θεμελιώνει τον φάκελο που συνέταξε η προσφεύγουσα σύμφωνα με τη σχετική αξιολόγηση της οδηγίας 91/414/EOK (στο εξής: ΟΔΑΦΠ), πράγμα το οποίο αποτελεί διαδικαστικό, επιστημονικό και νομικό σφάλμα.

Από δικονομικής απόψεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το επίμαχο μέτρο εκδόθηκε κατά παράβαση των διαδικαστικών εγγυήσεων του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 451/2000 και κατά προσβολή της αρχής *auditum alteram partem* ή της αρχής της δίκαιης δίκης και δεν τηρεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως (άρθρο 253 ΕΚ). Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι με την έκδοση του επίμαχου μέτρου, η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες της, καθόσον με το μέτρο αυτό επιτεύχθηκε ο ίδιος σκοπός που θα είχε επιτευχθεί με την έκδοση αποφάσεως περί μη καταχωρίσεως των δραστηκών ουσιών, χωρίς να εκδοθεί τέτοια απόφαση.

Από απόψεως θετικού δικαίου, το επίμαχο μέτρο θεμελιούται σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης και, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, παραβιάζει (i) το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, (ii) το άρθρο 5 της οδηγίας LMR καθώς και (iii) προσβάλλει θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου, ήτοι (α) την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφαλείας δικαίου, (β) το άρθρο 211 Κ και την αρχή της χρηστής διοίκησης, και (γ) την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) Οδηγία 2006/92/ΕΚ της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2006, για την τροποποίηση των παρατημάτων των οδηγιών 76/895/ΕΟΚ, 86/362/ΕΟΚ και 90/642/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις ουσίες captan, dichlorvos, ethion και folpet (ΕΕ L 311, σ. 31).

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-33/07)

(2007/C 82/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς, Γ. Κανελλόπουλος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, άλλως να μεταρρυθμιστεί κατά τα ειδικότερα πιο πάνω εκτιθέμενα·
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία με την προσφυγή της κατά της απόφασης της Επιτροπής, με αριθμό Ε(2006) 5993 τελικό της 14ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ 2006, L 355, σ. 96) με βάση την οποία η Επιτροπή εξάιρεσε από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη — και εν προκειμένω από την Ελληνική Δημοκρατία — στο πλαίσιο εκκαθάρισης δαπανών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης:

Με τον πρώτο γενικό λόγο ακύρωσης που αφορά σε όλες τις διορθώσεις, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής παραβίασε ουσιώδη τύπο διαδικασίας, που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, υποπαράγραφος 3, εδάφιο α), του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 (¹), σχετικά με την παράλειψη διεξαγωγής διμερούς διαλόγου με τις ελληνικές αρχές επί της εκτίμησης της σοβαρότητας

των αποδιδόμενων σ αυτές παραβάσεων και της ζημίας που υπέστη η Ε.Ε., άλλως λόγω κατά χρόνο αναρμοδιότητας της Επιτροπής να επιβάλλει διορθώσεις.

Ειδικότερα, στον τομέα του ελαιόλαδου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω διπλασιασμού της διόρθωσης από 5 % σε 10 % χωρίς να έχει σημειωθεί χειροτέρευση αλλά, απεναντίας, βελτίωση του ελεγκτικού συστήματος, η καθής υπερέβη τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που διαδέχεται. Επίσης, κατά την προσφεύγουσα, η καθής έσφαλε στην ερμηνεία κοινοτικών διατάξεων και στην εκτίμηση πραγματικών περιστατικών, παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας.

Σχετικά με τον τομέα του βαμβακιού, η προσφεύγουσα προβάλλει ως λόγο ακύρωσης την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, την εσφαλμένη αιτιολογία και την έλλειψη νόμιμης βάσης για επιβολή της διόρθωσης, καθώς και την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1201/89 (²), και την παράβαση της αρχής της ασφαλείας του δικαίου λόγω υπερδεκαετούς διάρκειας της διαδικασίας καταλογισμού.

Σχετικά με τον τομέα της σταφίδας, η προσφεύγουσα προβάλλει το επιχείρημα ότι η καθής προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία των κατευθυντήριων γραμμών για τις διορθώσεις, στον καθορισμό του ποσοστού ύψους 10 % για ανεπάρκειες δευτερευόντων ελέγχων καθώς επίσης και σε ανεπαρκή αιτιολόγηση της απόφασης ως προς τη διόρθωση για την κορινθιακή σταφίδα.

Σχετικά με τα εσπεριδοειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής εσφαλμένα επικαλέστηκε και δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις αποδιδόμενες ελλείψεις των διοικητικών ελέγχων, παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας, άλλως έσφαλε στην ερμηνεία και την κατά χρόνο εφαρμογή του Παραρτήματος 16 του εγγράφου 17933/2000 σχετικά με την αναγόρευση των επίμαχων ελέγχων σε βασικούς.

Τέλος, ως προς τις εκπρόθεσμες πληρωμές, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, με την επιβολή διπλής διόρθωσης για τη θέση του Προϋπολογισμού Β01-1210-160, εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 296/96 (³), σχετικά με τη βάση υπολογισμού του αποθεματικού 4 % και εσφαλμένη εκτίμηση και ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά στις προταθείσες εξαιρετικές περιστάσεις και ιδιαίτερες συνθήκες διαχείρισης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1663/1995 της 7ης Ιουλίου 1995 για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/90 του Συμβουλίου όσον αφορά στη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΓΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, της 8/7/1995, σ. 6).

(²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1201/89 της Επιτροπής της 3ης Μαΐου 1989, περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης για το βαμβάκι (ΕΕ L 123, σ. 18).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 296/96 της Επιτροπής της 16ης Φεβρουαρίου 1996, για τα στοιχεία που πρέπει να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη και για τη μηνιαία ανάληψη των δαπανών που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2776/88 (ΕΕ L 39, 17/2/1996, σ. 5).

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Goncharov κατά ΓΕΕΑ — DSB (DSBW)

(Υπόθεση T-34/07)

(2007/C 82/92)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Karen Goncharov (Μόσχα, Ρωσική Ένωση) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι G. Hasselblatt και A. Späth)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: DSB (Κοπεγχάγη, Δανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 4ης Δεκεμβρίου 2006 (υπόθεση R 1330/2005-2).
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.
- σε περίπτωση συμμετοχής της DSB στη διαδικασία ως προσδέτως παρεμβαίνουσας, να καταδικαστεί η προσδέτως παρεμβαίνουσα στα δικά της δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «DSBW» για υπηρεσίες των κατηγοριών 39, 41, 43 και 44 (αίτηση προς καταχώριση αριθ. 2 852 143).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: DSB

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το λεκτικό σήμα «DSB» (κοινοτικό σήμα αριθ. 2 292 290) για υπηρεσίες των κατηγοριών 35 έως 37, 39, 41 και 42, όπου η ανακοπή στράφηκε κατά της εγγραφής στις κατηγορίες 39, 41 και 43.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών και κρίνει δεκτή την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως λαμβάνει ως βάση ότι ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (1) απαγορεύει την καταχώριση του σήματος «DSBW»· δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2007 — Leche Celta κατά ΓΕΕΑ — Celia (Celia)

(Υπόθεση T-35/07)

(2007/C 82/93)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Leche Celta S.L. (Puentedeume, La Coruña, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni και A. Yañez Manglano, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Celia SA

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση R-294/2006-4.
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση που εκδόθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2005 επί της ανακοπής B657132, καθόσον απορρίπτει την ανακοπή που ασκήθηκε εξ ονόματος της προσφεύγουσας και δέχεται την προσβαλλόμενη αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος για την κλάση 29 για το γάλα, τα γαλακτοκομικά προϊόντα, καθώς και τα βρώσιμα έλαια και λίπη.
- να δεχθεί τα αιτήματα της προσφεύγουσας και να υποχρεώσει το αρμόδιο τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως του επιδίκου σήματος για τα συγκεκριμένα αυτά προϊόντα.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Celia SA.

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα «Celia» για τα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 29 και 38 (αίτηση 2 977 221).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: εθνικά λεκτικά σήματα «CELTA» για προϊόντα της κλάσεως 29.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ λόγω του ότι υφίσταται κίνδυνος συσχέτισεως και κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, εφόσον δεν πιθανολογείται κίνδυνος συγχύσεως· ελλιπής αιτιολογία όσον αφορά τη φύση του μέσου καταναλωτή των οικείων υπηρεσιών και τη φύση της οικείας αγοράς.

Προσφυγή της Zipcar κατά ΓΕΕΑ — Canary Islands Car (ZIPCAR) που ασκήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2007

(Υπόθεση T-36/07)

(2007/C 82/94)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zipcar, Inc. (Cambridge, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: M. Elmslie, solicitor, και N. Saunders, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Canary Island Car SL (Lanzarote, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει όλη την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 30ής Νοεμβρίου 2006 και να αναπέμψει εκ νέου την αίτηση στο ΓΕΕΑ για να εξετασθεί·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «ZIPCAR» για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που έχουν καταταγεί στις κλάσεις 9, 39 και 42 — αίτηση υπ' αριθ. 3 139 375

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Canary Islands Car SL

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: το εθνικό λεκτικό σήμα «CICAR» για τις υπηρεσίες της κλάσης 39

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: η ανακοπή γίνεται δεκτή για τις επίμαχες υπηρεσίες της κλάσης 39

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — El Morabit κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση T-37/07)

(2007/C 82/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamed El Morabit (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: U. Sarikaya, advocaat)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος

— Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του Συμβουλίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προσβάλλει την απόφαση του Συμβουλίου με την οποία αποφασίστηκε η εγγραφή του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα τα οποία προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ⁽¹⁾.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ναι μεν έχει καταδικαστεί για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, πλην όμως έχει υποβάλει αίτηση αναρέσεως της αποφάσεως αυτής. Κατά τον προσφεύγοντα, υπάρχει πραγματική πιθανότητα να απαλλαγεί στην αναρτητική δίκη. Επομένως, η απόφαση του Συμβουλίου είναι πρόωρη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 344, σ. 70.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Shell Petroleum κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-38/07)**

(2007/C 82/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Shell Petroleum NV (Χάγη, Κάτω Χώρες), Shell Nederland BV (Χάγη, Κάτω Χώρες) και Shell Nederland Chemie BV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: T. Snoep και J. Brockhoff, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Η SPNV ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση καθ' ολοκληρίαν στο μέτρο που απευθύνεται στη SPNV·
- επικουρικώς:
 - να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως ή
 - να μειώσει καταλλήλως το επιβληθέν πρόστιμο· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Η SNBV ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση καθ' ολοκληρίαν στο μέτρο που απευθύνεται στη SNBV·
- επικουρικώς:
 - να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως ή
 - να μειώσει καταλλήλως το επιβληθέν πρόστιμο· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Η SNC ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως ή να μειώσει καταλλήλως το επιβληθέν πρόστιμο· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 5700 τελικό, της 29ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση COMP/F/38.638 — Καουτσούκ βουταδιενίου και καουτσούκ στυρολίου-βουταδιενίου παραχθέν από πολυμερισμό γαλακτωμάτων, με την οποία η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι προσφεύγουσες, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο καθότι συμφώνησαν να εφαρμόζουν στόχους τιμών των προϊόντων, να μοιράζονται πελάτες με συμφωνίες μη επιθετικής συμπεριφοράς και να ανταλλάσσουν εμπορικές πληροφορίες σχετικά με τις τιμές, τους ανταγωνιστές και τους πελάτες.

Στο πλαίσιο της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και τα άρθρα 7 και 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ καθότι:

- α) προσάπτει την παράβαση και στη Shell Petroleum NV και στη Shell Nederland BV καιτοι η Επιτροπή αναγνώρισε ότι μόνον η Shell Nederland Chemie BV μετείχε άμεσα στην παράβαση·
- β) αύξησε το βασικό ποσό του προστίμου που θα επέβαλε στις προσφεύγουσες κατά 50 % λόγω υποτροπής, κατά παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου·
- γ) εφάρμοσε συντελεστή πολλαπλασιασμού για αποτροπή, κατά παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας· και
- δ) καθόρισε το ποσό αφετηρίας του επιβλητέου στις προσφεύγουσες πρόστιμο κατά παράβαση των οδηγιών για την επιβολή προστίμου ⁽²⁾ και των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης.

Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες επικαλούνται παράβαση της κατά το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωσης αιτιολογίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16 Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής της 14ης Ιανουαρίου 1998, που τιτλοφορείται «Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο καθορισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και το άρθρο 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ» (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3).

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — ENI κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-39/07)**

(2007/C 82/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ENI SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Roberti και I. Perego, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που της καταλογίζει την ευθύνη για τις ενέργειες για τις οποίες επιβλήθηκαν κυρώσεις·
- να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της ίδιας απόφασης που προσβλήθηκε και στην υπόθεση T-38/07, Shell Petroleum κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Η ENI θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, στο μέτρο που της καταλογίζει ευθύνη αποκλειστικά λόγω του ρόλου της ως μητρικής εταιρίας, ελέγχουσας το σύνολο του κεφαλαίου των εταιριών στις οποίες καταλογίζονται οι συνιστώσες σύμπραξη ενέργειες για τις οποίες επιβλήθηκαν κυρώσεις. Συναφώς, ισχυρίζεται τα εξής:

— η Επιτροπή στηρίζεται κυρίως σε ένα απόλυτο τεκμήριο ευθύνης σχετικό με το ιδιοκτησιακό καθεστώς, που δεν έχει προηγούμενο και έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές που απορρέουν από την πρακτική και από την κοινοτική νομολογία όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ στους ομίλους εταιριών. Η προσέγγιση αυτή συνιστά, επιπλέον, παραβίαση της θεμελιώδους αρχής του προσωποπαγούς χαρακτήρα της ευθύνης και των ποινών, καθώς και της αρχής της νομιμότητας, και απορρέει από τα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως των πραγματικών στοιχείων που προέβαλε η ENI προκειμένου να ανατρέψει το τεκμήριο της Επιτροπής. Συναφώς, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε δεόντως τους ισχυρισμούς της, κατά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ·

— εξάλλου, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη της την αρχή της περιορισμένης ευθύνης των κεφαλαιουχικών εταιριών στο πλαίσιο του δικαίου των εταιριών που είναι κοινό στις έννομες τάξεις των κρατών μελών, των διεθνών νομικών πρακτικών και αυτού καθαυτού του κοινοτικού δικαίου, προσέγγιση που φαίνεται ασυνεπής και με τα κριτήρια που ισχύουν για την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού σε περιπτώσεις διαδοχής/μεταβιβάσεως επιχειρήσεων. Και ως προς τα ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλήρως ανατιολόγητη.

Η ENI ζητεί, ακολούθως, την ακύρωση ή, τουλάχιστον, τη σημαντική μείωση του επιβληθέντος προστίμου, δεδομένου ότι η Επιτροπή:

- δεν αξιολόγησε την επίπτωση στην οικεία αγορά των παραβατικών συμπεριφορών που υποτίθεται ότι διαπιστώθηκαν·
- έλαβε αδικαιολογήτως υπόψη της την επιβαρυντική κατάσταση της υποτροπής, ανατρέχοντας μάλιστα σε παλαιότερες αποφάσεις εκδοθείσες δυνάμει του πρώην άρθρου 81 ΕΚ, οι οποίες που ουδόλως αφορούσαν την προσφεύγουσα, ούτε καν λόγω της ιδιότητάς της ως μητρικής εταιρίας·
- επιπλέον, αποκλείοντας εσφαλμένα από τους αποδέκτες της προσβαλλομένης απόφασης τη Syndial, σε αντίθεση προς τα κριτήρια που θέτει η νομολογία, παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, μη λαμβάνοντας συναφώς υπόψη τον κύκλο εργασιών της εταιρίας αυτής.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2007 ο José António de Brito Sequeira Carvalho κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-40/07 P)

(2007/C 82/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: José António de Brito Sequeira Carvalho (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: O. Martins, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει παραδεκτή και βάσιμη την παρούσα αίτηση αναίρεσης·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει φάκελο ο οποίος να περιέχει όλα τα έγγραφα που αφορούν τον ανααιρεσείοντα και ευρίσκονται στον υπηρεσιακό του φάκελο, στην Υπηρεσία Ερευνών και Πειθαρχικών Κυρώσεων (IDOC), στην ιατρική υπηρεσία ή οπουδήποτε αλλού, αρχής γενομένης από τα έγγραφα της αρχικής διαδικασίας της 2ας Φεβρουαρίου 2001, με αντικείμενο τις υποτιθέμενες αποδείξεις περί καταλογοσιτέων στον ανααιρεσείοντα δυσφημιστικών ενεργειών·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να παρουσιάσει τη νομική βάση της κινήσεως από υπάλληλο της ιατρικής διαδικασίας έχουσας ως αντικείμενο την ψυχική υγεία του ανααιρεσείοντος, αμέσως μετά τον διορισμό του από την ΑΔΑ στο πλαίσιο διοικητικής έρευνας για δυσφημιστικές ενέργειες, καθώς και κατάλογο των εγγράφων της αρχικής αυτής διαδικασίας·
- να αναίρει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί της υποθέσεως F-17/05·
- να αναγνωρίσει ότι είναι παράνομη η ιατρική διαδικασία που υποκαταστάθηκε στη διοικητική διαδικασία η οποία εξακολουθεί να εκκρεμεί από το 2001·
- να αναγνωρίσει ότι η διαδικασία αυτή, η οποία δεν έχει ακόμη περατωθεί, παραβιάζει την αρχή της εύλογης προδεσμίας·
- να αναγνωρίσει την ακυρότητα λόγω αναρμοδιότητας, απουσίας αιτιολογίας και ανυποστάτου της από 18 Ιουνίου 2004 πράξεως ενός υπαλλήλου της Επιτροπής, καθώς και ότι αυτή δεν συνιστά πράξη της Επιτροπής·
- να αναγνωρίσει ότι η από 28 Ιουνίου 2004 πράξη της ΑΔΑ είναι νομικώς ανυπόστατη και μη αντιτάξιμη έναντι του ανααιρεσείοντος στο οποίον ουδέποτε κοινοποιήθηκε·
- να αναγνωρίσει ότι τηρείται στην Επιτροπή παράλληλος φάκελος που περιέχει ψευδή δεδομένα προσωπικής φύσεως εκ των οποίων βλάπτεται ο ανααιρεσείων·

- να αναγνωρίσει την ακυρότητα και τον παράνομο χαρακτήρα της από 13 Ιουλίου 2004 απόφασης ιατρού με την οποία απαγορεύθηκε στον αναιρεσιδόντα η πρόσβαση στα κτίρια της Επιτροπής, καθόσον δεν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις αιτιολογημένης απόφασης της ΑΔΑ.
- να αναγνωρίσει την ακυρότητα της από 22 Σεπτεμβρίου 2004 πράξεως υπαλλήλου της Επιτροπής για την παράταση κατά έξι μήνες της αναρρωτικής άδειας που υποτιθέμενα χορηγήθηκε αυτεπαγγέλτως στον αναιρεσιδόντα, καθώς και άλλων μεταγενέστερων πράξεων που αναφέρονταν σε παλαιότερα έγγραφα ενός υπαλλήλου της ΑΔΑ, χρονολογούμενα από τον Ιούνιο του 2004.
- να κρίνει παραδεκτά τα λοιπά αιτήματα ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναιρέσεως του ο αναιρεσιδόν υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον θεμελίωσε την απόφασή του επί εσφαλμένης νομικής βάσεως, ήτοι επί του άρθρου 59 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) περί αυτεπάγγελτης χορηγήσεως αναρρωτικής άδειας, ενώ, κατά τον αναιρεσιδόντα, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 86 του ΚΥΚ και το παράρτημα ΙΧ αυτού, καθώς και τα νομοθετικά κείμενα τα οποία ρυθμίζουν τη διεξαγωγή διοικητικών ερευνών και πειθαρχικών διαδικασιών. Επιπλέον, ο αναιρεσιδόν προβάλλει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν διαφύλαξε το δικαίωμά του άμυνας και παρέβη το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθώς και την αρχή της δίκαιης δίκης, καθόσον εξέδωσε την απόφασή του βάσει ελλιπούς φακέλου και χωρίς να έχει αποφανθεί περί του αν υπάρχει, όπως υποστηρίζεται, παράλληλος φάκελος. Ισχυρίζεται επίσης ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρέβη το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθόσον αποφάνθηκε βάσει ψευδών αποδεικτικών στοιχείων. Προσάπτει επιπλέον στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ότι δεν αποφάνθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση επί του αιτήματός του για την επανάληψη της διαδικασίας. Προβάλλει επίσης ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρανόμως παρέλειψε να συναγάγει τις έννομες συνέπειες της προβαλλόμενης αναρμοδιότητας της αρχής που είχε εκδώσει την απόφαση με την οποία του χορηγήθηκε αυτεπαγγέλτως αναρρωτική άδεια. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης όφειλε, κατά τον αναιρεσιδόντα, να είχε κηρύξει ανυπόστατη την απόφαση αυτή λόγω αναρμοδιότητας και ελλείψεως αιτιολογίας.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — IPK International — World Tourism Marketing Consultants κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-41/07)

(2007/C 82/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Pitschas, δικηγόρος)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2006) 6452, της 4ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με επιστροφή προκαταβολών ύψους 318 000 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της απόφασης της Επιτροπής C(2006) 6452, της 4ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με επιστροφή προκαταβολών τις οποίες εισέπραξε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του σχεδίου ECODATA, πριν από την ακύρωση της απόφασης χορηγήσεως της συνδρομής. Η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 256 ΕΚ.

Με την απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2005, ανακλήθηκε η έγκριση επιδοτήσεως για τη δημιουργία τράπεζας δεδομένων περί του οικολογικού τουρισμού στην Ευρώπη, η απόφαση δε αυτή προσεβλήθη από την προσφεύγουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου (βλ. υπόθεση T-297/05).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, ότι στηρίζεται επί παράνομης απόφασης ανακλήσεως και ότι, κατά συνέπεια, είναι παράνομη όπως και αυτή. Επίσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά μονομερή νομική πράξη, καίτοι το δικαίωμα που προβάλλεται είναι συμβατικής φύσεως και επομένως μπορεί να προβληθεί σύμφωνα με τους κανόνες του αστικού δικαίου ενώπιον των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων κράτους μέλους.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Dow Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής Commission

(Υπόθεση T-42/07)

(2007/C 82/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: The Dow Chemical Company (Midland, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), Dow Deutschland Inc. (Schwalbach, Γερμανία), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Schwalbach, Γερμανία), Dow Europe GmbH (Horgen, Ελβετία) (εκπρόσωποι: D. Schroeder, P. Matthey, T. Graf)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

- η The Dow Chemical Company ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την απόφαση στο μέτρο που την αφορά.

- η Dow Deutschland Inc. ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως στο μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι η Dow Deutschland Inc. έχει παραβεί τα άρθρα 81 ΕΚ και 53 ΕΟΧ από την 1η Ιουλίου 1996·
- όλες οι προσφεύγουσες (και η The Dow Chemical Company επικουρικώς) ζητούν από το Πρωτοδικείο την ουσιαστική μείωση των προστίμων·
- όλες οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή προς τις προσφεύγουσες των δικαστικών και λοιπών εξόδων και δαπανών σε σχέση με την υπό κρίση προσφυγή καθώς και των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες προκειμένου να καταβάλουν τραπεζική εγγύηση έναντι των σχετικών προστίμων για όσο διάστημα θα εκκρεμούσε η έκδοση της σχετικής αποφάσεως του Πρωτοδικείου·
 - να λάβει κάθε άλλο μέτρο που θα έκρινε ενδεδειγμένο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 5700 τελικό της 29ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση COMP/F/38.638 — καουτσούκ βουτοδιενίου και καουτσούκ στυρελίου-βουτοδιενίου, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες μαζί με άλλες επιχειρήσεις είχε παραβεί το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ προβαίνοντας σε συμφωνία σχετικά με καθορισμούς τιμών όσον αφορά τα προϊόντα, προβαίνοντας σε κατανομή πελατών μέσω συμφωνιών μη επιθέσεως και ανταλλάσσοντας κρίσιμες εμπορικές πληροφορίες σχετικές με τιμές, ανταγωνιστές και πελάτες στους τομείς του καουτσούκ βουτοδιενίου και του καουτσούκ στυρελίου-βουτοδιενίου.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις κύριους λόγους ακυρώσεως:

Με τον πρώτο λόγο, που υποδιαιρείται σε τρία σκέλη, η The Dow Chemical Company (στο εξής: TDCC) ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη· α) διαπιστώνοντας ότι η TDCC είχε διαπράξει παράβαση, στηριζόμενη στην υπόθεση ότι μια εξ ολοκλήρου θυγατρική ακολουθεί κατ' ουσίαν τις οδηγίες της μητρικής εταιρίας, χωρίς να ελέγχει αν η μητρική εταιρία είχε στην πραγματικότητα ασκήσει τέτοια εξουσία· β) επιβάλλοντας πρόστιμο επ' αυτής, θεωρώντας την υπεύθυνη για παραβάσεις διαπραχθείσες από τις θυγατρικές της· και γ) χωρίς να έχει ασκήσει την διακριτική εξουσία της όσον αφορά το ζήτημα αν έπρεπε ή όχι να απευθύνει την απόφασή της στην TDCC.

Με τον δεύτερο λόγο, η Dow Deutschland Inc. και η TDCC διατείνονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματική και νομική πλάνη προσδιορίζοντας τη διάρκεια της συμμετοχής της Dow Deutschland Inc. στην παράβαση και επιλέγοντας την 1η Ιουλίου 1996 ως την ημερομηνία ενάρξεως της παραβάσεως.

Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματικές και νομικές πλάνες, υπολογίζοντας το βασικό ποσό των επιβληθέντων σ' αυτές προστίμων. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι έγιναν πλάνες όσον αφορά την εκτίμηση της βαρύτητας της παραβάσεως, τη διαφορετική μεταχει-

ριση που επιφύλαξε η Επιτροπή όσον αφορά το αρχικό ποσό, τον εφαρμοσθέντα από την Επιτροπή πολλαπλασιαστή ώστε τα πρόστιμα να είναι αρκούντως αποτρεπτικά και, τέλος, όσον αφορά την αύξηση του αρχικού ποσού των προστίμων, ενόψει της διάρκειας της παραβάσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2007 ο Νεόφυτος Νεοφύτου κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση F-22/05, Νεοφύτου κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-43/07 P)

(2007/C 82/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Νεόφυτος Νεοφύτου (Itzig, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη με την αρχική προσφυγή απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ)·
- να καταδικάσει την αναηρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, ο ανααιρεσίων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-22/05, καθόσον μ' αυτήν το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, αφενός, έκρινε ότι οι αιτιάσεις που πρόβαλε ο ανααιρεσίων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ήταν απαράδεκτες και, αφετέρου, αποφάνθηκε ότι δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο ανααιρεσίων ισχυρίζεται ότι το επιχειρήμα του σχετικά με τη σύνθεση της επιτροπής έπρεπε να θεωρηθεί παραδεκτό δεδομένου ότι στηριζόταν σε νέα πραγματικά στοιχεία τα οποία προέκυψαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ισχυρίζεται επίσης ότι η παράτυπη σύνθεση ενός οργάνου αποτελεί ζήτημα αρμοδιότητας και ότι, επομένως, θα έπρεπε να εξετασθεί αυτεπαγγέλτως. Κατά συνέπεια, ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι δεν θα έπρεπε να στερηθεί του δικαιώματός να προβάλει το νέο στοιχείο αυτό.

Ο αναιρεσίων διατείνεται επίσης ότι η αιτίαση αυτή συνδέεται άμεσα με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως ο οποίος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων εξαιτίας της παράτυπης συνθέσεως της επιτροπής. Βάσει αυτού, ο αναιρεσίων ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης πρόβη σε πεπλανημένη εφαρμογή της προαναφερθείσας αρχής και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφαση όσον αφορά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του επίμαχου διαγωνισμού. Επιπλέον, παρανόησε τους ισχυρισμούς του αναιρεσειόντος και παρέλειψε να εξετάσει ένα ορισμένο αριθμό εξ αυτών.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Καυζικ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-44/07)

(2007/C 82/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Καυζικ a.s. (Kralupy nad Vltavou, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: M. Powell και K. Kuik, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τα άρθρα 1 έως 3 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά το μέτρο που την αφορούν·
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον επιβάλλει στην Καυζικ πρόστιμο ύψους 17,55 εκατομμυρίων ευρώ και να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο αυτό και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 5700 τελικό της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση COMP/F/38.638 — Καουτσούκ βουταδιενίου και καουτσούκ στυρολιού-βουταδιενίου παραχθέν από πολυμερισμό γαλακτωμάτων, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, παρέβησαν από κοινού το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, καθόσον καθόρισαν στόχους τιμών για τα προϊόντα τους, κατένειμαν πελάτες με συμφωνίες περί μη επιθετικής συμπεριφοράς στην αγορά και αντάλλαξαν εμπορικές πληροφορίες σχετικά με τιμές, ανταγωνιστές και πελάτες.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή:

- υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον της καταλόγισε τη συμπεριφορά της Tavoex, εταιρίας μέσω της οποίας η προσφεύγουσα πωλεί τα προϊόντα της, αλλά η οποία αποτελεί ανεξάρτητη νομική οντότητα·
- υπέπεσε σε σφάλμα, καθόσον δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η Tavoex μετείχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση από τον Νοέμβριο του 1999 έως τον Νοέμβριο του 2002·
- υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι τα ίδια πραγματικά περιστατικά ήταν επαρκή για να αποδειχθεί η συμμετοχή της Tavoex στην παράβαση, αλλά όχι για να αποδειχθεί η συμμετοχή ενός άλλου παραγωγού·
- υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον εφάρμοσε το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού επί της προσφεύγουσας και της Tavoex, χωρίς εντούτοις να θεμελιώσει την ύπαρξη επαρκούς συνδέσμου μεταξύ, αφενός, των δύο αυτών εταιριών και, αφετέρου, της οικείας δραστηριότητας και του εδάφους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αντιθέτως προς τη νομολογία περί της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού εκτός του εδάφους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι η προσφεύγουσα διέπραξε, μέσω της Tavoex, παράβαση αφορώσα το καουτσούκ βουταδιενίου, προϊόν το οποίο η προσφεύγουσα ούτε παράγει ούτε πωλεί·
- δεν διευκρίνισε το κατά πόσον η προσφεύγουσα διέπραξε, μέσω της Tavoex, την παράβαση εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, προκειμένου να επιβάλει το προσήκον πρόστιμο, και
- υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν εφάρμοσε τις κατευθυντήριες της γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2007 — Unipetrol κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-45/07)

(2007/C 82/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unipetrol a.s. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: J. Matejcek και I. Janda, lawyers)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση εν όλω ή εν μέρει, τουλάχιστον κατά το μέρος που αφορά την Unipetrol.
- άλλως, να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2006) 57000, τελικό, της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση COMP/F/38.638 — καουτσούκ στυρολίου-βουταδιενίου από πολυμερισμό γαλακτώματος, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, καθορίζοντας ενδεικτικές τιμές, μοιράζοντας την πελατεία μέσω συμφωνιών περί μη επιθέσεως και ανταλλάσσοντας πληροφορίες αναφορικά με τις τιμές, τους ανταγωνιστές και τους πελάτες.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή:

- διέπραξε σφάλμα εκτιμήσεως απορρίπτοντας τον ισχυρισμό ότι η κατοχή από την προσφεύγουσα όλων των μετοχών της εταιρίας Kaucuk ήταν καθαρά οικονομικής φύσης ή, εναλλακτικά, διέπραξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως απορρίπτοντας τον ισχυρισμό ότι η Kaucuk έδρασε στην αγορά ως αυτόνομη μονάδα, χωρίς καμία παρέμβαση της προσφεύγουσας στις πωλήσεις και στην πολιτική αγοράς της Kaucuk αναφορικά με το καουτσούκ στυρολίου-βουταδιενίου από πολυμερισμό γαλακτώματος και
- πλανήθηκε νομικά προσάπτοντας την ίδια συμπεριφορά δύο φορές σε διαφορετικές μονάδες, ήτοι στην Kaucuk και στον μέτοχο της Kaucuk, την προσφεύγουσα.

Οι λοιποί ισχυρισμοί και τα λοιπά κύρια επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα είναι όμοια ή συναφή με τα αντίστοιχα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-44/07, *Kaucuk κατά Επιτροπή*.

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2007 — ratiopharm κατά ΓΕΕΑ (BioGeneriX)

(Υπόθεση T-47/07)

(2007/C 82/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ratiopharm GmbH (Ulm, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Völker, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 20ής Δεκεμβρίου 2006, στην υπόθεση R 1047/2004-4 σχετικά με την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 001701762,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «BioGeneriX» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5, 35, 40 και 42 (αίτηση υπ' αριθ. 1 701 762).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (⁽¹⁾), διότι το σήμα που αφορά η αίτηση έχει την απαιτούμενη κατ' ελάχιστο όριο διακριτική δύναμη και δεν χρειάζεται να παραμείνει διαθέσιμο προς γενική χρήση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2007 — ratiopharm κατά ΓΕΕΑ (BioGeneriX)

(Υπόθεση T-48/07)

(2007/C 82/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ratiopharm GmbH (Ulm, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Völker, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 20ής Δεκεμβρίου 2006, στην υπόθεση R 1048/2004-4 σχετικά με την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 002603124,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «BioGeneriX» για προϊόντα των κλάσεων 1 και 5 (αίτηση υπ' αριθ. 2 603 124).

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αίτησης καταχώρισης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (!), διότι το σήμα που αφορά η αίτηση έχει την απαιτούμενη κατ' ελάχιστο όριο διακριτική δύναμη και δεν χρειάζεται να παραμείνει διαθέσιμο προς γενική χρήση.

(!) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Movimondo Onlus κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-52/07)

(2007/C 82/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Movimondo Onlus (Ρώμη Ιταλίας) (εκπρόσωποι: P. Vitali, G. Verusio, καθηγητής G. M. Roberti, A. Franchi, αννο-cati)

Καθής:

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- επικουρικός, αναγνώριση, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, ως στερουμένων νομιμότητας και ανεφαρμόστων των άρθρων 133 και 175 του κανονισμού 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002·
- καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με την παρούσα προσφυγή, η Associazione Movimondo ONLUS — Μη Κυβερνητική Οργάνωση διεθνούς συνεργασίας και αλληλεγγύης — ζητεί την κατά το άρθρο 30, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, ακύρωση της αποφάσεως C (2006) 5802 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 2006, με την οποία επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις στη Μη Κυβερνητική Οργάνωση (ΜΚΟ) MOVIMONDO, λόγω βαρείας προσβολής της επαγγελ-

ματικής ηθικής και σοβαρής αδετήσεως συμβατικών υποχρεώσεων.

2. Διευκρινίζεται συναφώς ότι οι συμβατικές σχέσεις με την Επιτροπή σχετικά με τις ανθρωπιστικές ενισχύσεις και τις παρεμβάσεις στο πλαίσιο της συνεργασίας για την ανάπτυξη διέπονται από συμβάσεις αποκαλούμενες Grant Agreements, βάσει των Συμβάσεων Πλαισίων Εταιρικής Σχέσεως (Framework Partnership Agreement: στο εξής ΣΠΕΣ) και των συμβατικών γενικών όρων. Ειδικότερα, οι ΣΠΕΣ Echo, οι οποίες ενδιαφέρουν εν προκειμένω και σε σχέση με τις οποίες η Επιτροπή επέβαλε τις σχετικές κυρώσεις, είναι:

— η ΣΠΕΣ αριθ. 3-134 υπογραφείσα στις 6 Νοεμβρίου 2003·

— η ΣΠΕΣ αριθ. CCP 99/0119 της 26ης Φεβρουαρίου 1999.

3. Προς στήριξη της προσφυγής της περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 1ης Δεκεμβρίου 2006, η Movimondo προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση νόμου σε σχέση με τα άρθρα 93, 96 και 114 του κανονισμού 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των άρθρων 133 και 175 του κανονισμού 2342/2002, της Επιτροπής, ο οποίος καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 1605/2002, του Συμβουλίου, κατά παράβαση του άρθρου 183 του κανονισμού 2988/1995 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995.

Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση την πεπλανημένη και ατελή εκτίμηση εκ μέρους της Επιτροπής των προσαπτομένων πραγματικών περιστατικών και τη μη προσκόμιση οριστικών στοιχείων προς θεμελίωση της αποφάσεως περί επιβολής κυρώσεων.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται την παραβίαση της γενικής αρχής περί του δικαιώματος άμυνας.

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων επιβλήθηκαν οι κυρώσεις και μη συνδρομή των προσαπτομένων περιστάσεων. Ταυτοχρόνως, προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την κατά το άρθρο 114 του δημοσιονομικού κανονισμού 1605/2002 επιβολή κυρώσεων οι οποίες θα πρέπει να είναι «αποτελεσματικές, ανάλογες και να έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα».

Τέλος, με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, τη μη οριστικοποίηση των σχεδίων που αποτέλεσαν τεκμήριο για την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως καθώς και παρέλευση του χρόνου παραγραφής. Ταυτοχρόνως, αμφισβητεί ότι υφίσταται κοινοτική πράξη προβλέπουσα την επιβολή κυρώσεων, επικαλείται δε παράβαση των άρθρων 2, δεύτερο εδάφιο, και 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995. Δεύτερον, επικαλείται παράβαση των άρθρων 175 και 133 του κανονισμού 2342/2002 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2007 — Vtesse Networks κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-54/07)

(2007/C 82/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vtesse Networks Ltd. (St. Albans, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: H. Mercer, Barrister)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- ακύρωση του άρθρου 1 της απόφασης, στο μέτρο που με αυτό ορίζεται ότι η εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου εφαρμογή στην BT plc, του φόρου ακίνητης περιουσίας επιχειρήσεων από το 1995 μέχρι τα τέλη του 2005, δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής 2006/951/ΕΚ⁽¹⁾ της 12ης Οκτωβρίου 2006 με την οποία διαπιστώθηκε ότι η εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου εφαρμογή στην BT plc και στην Kingston Communications plc, του φόρου ακίνητης περιουσίας επιχειρήσεων από το 1995 μέχρι τα τέλη του 2005, δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη και/ή δεν ερεύνησε το οριακό ανταγωνιστικό μειονέκτημα που υφίστατο η προσφεύγουσα έναντι της BT plc όταν ανταποκρίνεται σε πρόσκληση υποβολής προσφορών, ταυτόχρονα με την εν λόγω BT plc, για συμβάσεις με πελάτες σχετικά με μίσθωση στο πλαίσιο λιανεμπορίου γραμμών μεγάλης δυναμικότητας, όταν χρησιμοποιούνται οπτικές ίνες.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη, κατά την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, ειδικότερα, παραλείποντας να οριοθετήσει τη σχετική αγορά και ως εκ τούτου παραλείποντας να επισημάνει επακριβώς το εν τοις πράγμασι πλεονέκτημα που είχε παρασχεθεί διά της υπαγωγής της BT plc στον φόρο ακίνητης περιουσίας επιχειρήσεων, στο πλαίσιο οριακού ανταγωνισμού.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη σημασία και τη σπουδαιότητα της κατηγορίας συμβάσεων ως προς τις οποίες η προσφεύγουσα ανταγωνιζόταν την BT plc και ότι παρέλειψε να ερευνησει επαρκώς τις καταστάσεις οριακού ανταγωνισμού, πράγμα που την ώθησε στο να λάβει υπόψη μερίδιο αγοράς για την BT plc 12 % όταν το ορθότερο μερίδιο αγοράς για την BT plc ήταν, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, 78 %.

Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν έχει επαρκώς αιτιολογήσει την προσβαλλόμενη απόφαση σε σχέση με το πρόβλημα του πραγματικού ανταγωνισμού μεταξύ της προσφεύγουσας και της BT plc.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 12ης Οκτωβρίου 2006 σχετικά με την εφαρμογή από το Ηνωμένο Βασίλειο του φόρου μη οικιακής περιουσίας στις υποδομές τηλεπικοινωνιών στο Ηνωμένο Βασίλειο [C 4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004) που κοινοποιήθηκε με το έγγραφο αριθ. C(2006) 4378] (ΕΕ 2006 L 383, σ. 70).

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2007 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-55/07)

(2007/C 82/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H.G. Sevenster και D.J.M. de Grave)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

- να ακυρωθεί μερικώς η απόφαση της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2006 περί αποκλεισμού από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών τις οποίες πραγματοποίησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων», στο μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά τις Κάτω Χώρες και, ειδικότερα, τις δημοσιονομικές διορθώσεις που εφαρμόστηκαν όσον αφορά τις μη επιλέξιμες δαπάνες που επιστράφηκαν στο πλαίσιο του τμήματος «Εγγυήσεων» του (ΕΓΤΠΕ) για το έτος 2002, ύψους 5,67 εκατομμυρίων ευρώ, και
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι Κάτω Χώρες επικαλούνται, καταρχάς, προς στήριξη της προσφυγής τους, παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 2603/1999⁽¹⁾, στο μέτρο που η έννοια των «πολυτετών δαπανών» που χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό αποτέλεσε αντικείμενο εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής.

Δεύτερον, το προσφεύγον επικαλείται παράβαση του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 1257/1999⁽²⁾, καθώς και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που του επιβλήθηκε υποχρέωση δημοσιονομικής διορθώσεως για ολόκληρο το επίμαχο στη διαδικασία που ακολούθησαν οι ολλανδικές αρχές ποσό, ενώ η Επιτροπή είχε σε προγενέστερο στάδιο εγκρίνει τη δήλωση του τμήματος «Εγγυήσεων» στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως του ολλανδικού εγγράφου για τον προγραμματισμό της γεωργικής αναπτύξεως για την περίοδο 2000-2006.

Επικουρικώς, το προσφεύγον επικαλείται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999 ⁽³⁾ και του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 ⁽⁴⁾, στο μέτρο που οι διατάξεις αυτές εφαρμόστηκαν εσφαλμένα από την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι η διαδικασία την οποία ακολούθησαν οι ολλανδικές αρχές δεν προκάλεσε χρηματική ζημία στην Κοινότητα.

Όπως επικουρικώς, το προσφεύγον προσάπτει στην Επιτροπή παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, στο μέτρο που επιβλήθηκε υποχρέωση διορθώσεως για ολόκληρο το οικείο ποσό, ενώ — πράγμα που δεν αμφισβητείται — αυτή η χρηματοδότηση του ΕΓΤΠΕ ανακατανεμήθηκε ορθώς από τις ολλανδικές αρχές, καθόσον η εφαρμοσθείσα από τις αρχές αυτές διαδικασία δεν προκάλεσε χρηματική ζημία στην Κοινότητα.

Τέλος, το προσφεύγον προσάπτει στην Επιτροπή παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των αποφάσεων, στο μέτρο που, χωρίς αιτιολογία και αντιθέτως προς τις διαπιστώσεις του οργάνου συνδιαλλαγής, επέβαλε υποχρέωση διορθώσεως για ολόκληρο το οικείο ποσό, ενώ — πράγμα που δεν αμφισβητείται — αυτή η χρηματοδότηση του ΕΓΤΠΕ ανακατανεμήθηκε ορθώς από τις ολλανδικές αρχές, καθόσον η εφαρμοσθείσα από τις αρχές αυτές διαδικασία δεν προκάλεσε χρηματική ζημία στην Κοινότητα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2603/1999 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1999, για τη θέσπιση μεταβατικών κανόνων όσον αφορά τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 316, σ. 26).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160, σ. 80).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 94, σ. 13).

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Banca Sanpaolo Imi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-37/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τέταρτου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Banca Intesa Banca Commerciale italiana κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-39/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τέταρτου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Capitalia, πρώην Banca di Roma κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-40/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τέταρτου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — MCC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-41/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τέταρτου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4ης Μαΐου 2002.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Sundholm κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-30/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2003 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως της εκθέσεως — Δικαιώματα άμυνας)

(2007/C 82/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asa Sundholm (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen και E. Marchal, ακολούθως S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. Velardo, επικουρούμενοι από τους F. Herbert και L. Eskenazi, δικηγόρους)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της εκθέσεως εξέλιξης της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας για την περίοδο αξιολογήσεως 2003

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 6.8.2005, σ. 31 (υπόθεση αρχικώς καταχωρισθείσα στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-197/05 και παραπεμφθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Fardoom και Ashbrook κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-72/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Επιστροφή εξόδων — Έξοδα αποστολής — Άρνηση υπογραφής των εντολών αποστολής που ζητήθηκαν στο πλαίσιο της συνδικαλιστικής δραστηριότητας — Έννομο συμφέρον — Απαράδεκτο)

(2007/C 82/114)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Mohammad Reza Fardoom (Roodt-sur-Syre, Λουξεμβούργο) και Michael Ashbrook (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: αρχικά, G. Bounέου και F. Frabetti και, στη συνέχεια, F. Frabetti, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και V. Joris)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να μην υπογράψει τις εντολές αποστολής που ζήτησαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο της συνδικαλιστικής τους δραστηριότητας

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17.9.2005, σ. 37 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό υπόθεσης T-291/05 και μεταβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2007 — Neirinck κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-84/05) ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Έκτακτος υπάλληλος — Παραδεκτό — Αίτηση κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Υποτιθέμενη υπόσχεση προσλήψεως)**

(2007/C 82/115)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Wineke Neirinck (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi και C. Ronzi, δικηγόροι)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και L. Lozano Palacios)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Αίτημα αποζημίωσης προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα λόγω του ότι δεν προσλήφθηκε ως έκτακτη υπάλληλος εξ αιτίας υποτιθέμενου σφάλματος των διοικητικών υπηρεσιών της εναγομένης

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την αγωγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 12.11.2005, σ. 29 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκollηθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό υπόθεσης T-334/05 και μεταβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Fernández Ortiz κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-1/06) ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Δοκιμαστική υπηρεσία — Απόλυση μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας)**

(2007/C 82/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: J. M. Fernández Ortiz (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. R. Iturriagoitia Bassas, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palacios και L. Escobar Guerrero)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Ακύρωση της απόφασης με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προέβη στην απόλυση του προσφεύγοντος μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Δεκεμβρίου 2006 — Meister κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-138/06)

(2007/C 82/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Herbert Meister (Alicante, Ισπανία) (Εκπρόσωπος: Hans-Joachim Zimmermann)

Καθού-εναγόμενο: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) σιωπηρή απορριπτική απόφαση του Προέδρου του Γραφείου Εναρμονίσεως της 18ης Σεπτεμβρίου 2006·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ σιωπηρή απορριπτική απόφαση του Προέδρου του Γραφείου Εναρμονίσεως της 18ης Σεπτεμβρίου 2006 και τη γραπτή απορριπτική απόφαση του Προέδρου του Γραφείου Εναρμονίσεως της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 (με ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 2006)·
- συμπληρωματικώς, να ακυρώσει επικουρικώς τη δύναμη του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ γραπτή απόφαση του Προέδρου του Γραφείου Εναρμονίσεως της 20ής Σεπτεμβρίου 2006·

- επικουρικός, να ακυρώσει την ανακοίνωση του Γραφείου Εναρμονίσεως της 9ης Ιουνίου 2006 περί των οριστικών μορίων προαγωγής για το 2006 («definitive Promotion Points 2006»);
- επικουρικός, να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση του Προέδρου του Γραφείου Εναρμονίσεως της 27ης Νοεμβρίου 2006·
- να υποχρεώσει το Γραφείο Εναρμονίσεως να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα εύλογο χρηματικό ποσό, μέχρι το ύψος του ετήσιου μισθού και πάντως ανερχόμενο τουλάχιστον σε 45 000 ευρώ·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων απασχολείται ως υπάλληλος του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) στο Alicante της Ισπανίας και διαμαρτύρεται για τις κρίσεις τις οποίες το καθού-εναγόμενο οφείλει να εκδίδει ως προς αυτόν ανά διετία, την ανακρίβεια του περιεχομένου τους και την ελαττωματικότητά τους ή και την επανειλημμένη παράλειψη εκδόσεως των σχετικών αποφάσεων. Ως εκ τούτου, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση όλων των κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ σιωπηρών αποφάσεων του καθού-εναγομένου καθώς και τη διόρθωση των εσφαλμένως υπολογισθέντων μορίων προαγωγής που του χορήγησε για το 2006.

Ο προσφεύγων-ενάγων καταγγέλλει επίσης την εκ μέρους του καθού-εναγομένου παράβαση έναντι του, επί σειρά ετών, του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ως δόλια και αντιβαίνουσα προς τα χρηστά ήθη παραβίαση των δικαιωμάτων του ως συνεργάτη και κατά συνέπεια αξιώνει από το καθού-εναγόμενο ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του, επικαλούμενος ηθική παρενόχλησή του και διαρκή προσβολή του δικαιωμάτος του στην προσωπικότητα.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Chassagne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-8/07)

(2007/C 82/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Olivier Chassagne (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωπος: Y. Minatchy, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

- Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- να ακυρώσει τις από 23 Ιουνίου 2006 και 27 Οκτωβρίου 2006 αποφάσεις της Επιτροπής και να λάβει τα συνεπακόλουθα για τον προσφεύγοντα μέτρα.

— να διατάξει τη λήψη κάθε μέτρου που είναι αναγκαίο για την προάσπιση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του προσφεύγοντος.

— να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη (στο εξής: καθής) να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση ύψους ενός ευρώ

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Επιτροπή μετέφερε τον προσφεύγοντα, υπάλληλο τότε της ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών (DG TREN) σε καθεστώς μερικής αποσπάσεως σε συνδικαλιστικό όργανο, από τον πίνακα υπαλλήλων της εν λόγω ΓΔ στον «πίνακα των υπαλλήλων με βαθμό A*10 του παραρτήματος IV», κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2006.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων διατείνεται μεταξύ άλλων ότι οι αποφάσεις αυτές παραβιάζουν την αρχή της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, στερούνται νομικού ερείσματος και αντιβαίνουν στο άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2007 — Scozzaro κατά ΕΟΦ

(Υπόθεση F-13/07)

(2007/C 82/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Salvatore Scozzaro (Broxbourne, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (ΕΟΦ)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2006 με την οποία ο εκτελεστικός διευθυντής του ΕΟΦ απέρριψε το αίτημα του προσφεύγοντος για τη σύγκλιση της επιτροπής αναπηρίας, καθώς και την επιβεβαιωτική απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2006,

— να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 17 Μαρτίου 2005, ο προσφεύγων, έκτακτος υπάλληλος του ΕΟΦ, υπέστη εργατικό ατύχημα, συνεπεία του οποίου κατέστη ανίκανος προς εργασία. Στις 14 Φεβρουαρίου 2006 πληροφορήθηκε ότι η σύμβασή του δεν θα ανανεωνόταν πέραν της 15ης Οκτωβρίου 2006. Η αίτηση που υπέβαλε για σύγκλιση της επιτροπής αναπηρίας απορρίφθηκε.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, μεταξύ άλλων, την παράβαση του άρθρου 31, πρώτο εδάφιο, και του άρθρου 33, πρώτο εδάφιο, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού (ΚΛΠ), όπως τα έχει ερμηνεύσει το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης με την απόφασή του της 16ης Ιανουαρίου 2007, F-119/05, Gesner κατά ΓΕΕΑ (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Caló κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-14/07)

(2007/C 82/120)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Giuseppe Caló (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για τη θέση διευθυντή στη διεύθυνση «Στατιστικές των επιχειρήσεων» της Υπηρεσίας «Στατιστικές» των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να ακυρώσει την απόφαση διορισμού του X στην εν λόγω θέση·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να του καταβάλει το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ ως αποζημίωση για υπηρεσιακό πταίσμα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος της καθής, έχει προσβάλει, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφενός, την απόφαση μετακινήσεώς του στη θέση κύριου συμβούλου στη ΓΔ της τοποθετήσεώς του ⁽¹⁾ και, αφετέρου, την απόφαση απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για μια θέση διευθυντή στην ίδια ΓΔ ⁽²⁾, και, ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ⁽³⁾, τις αποφάσεις στο πλαίσιο της αναδιοργανώσεως της ΓΔ Eurostat να απορριφθεί η υποψηφιότητά του για μια θέση διευθυντή. Τώρα, ο προσφεύγων αμφισβητεί την απόφαση απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για άλλη θέση διευθυντή στην ίδια ΓΔ και διορισμού στη θέση αυτή άλλου υποψηφίου.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, ιδίως, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθώς και παράβαση: i) των άρθρων 7, 29, και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως· ii) των κανόνων αξιολογήσεως, επιλογής και διορισμού των ανώτερων στελεχών της Επιτροπής, όπως αυτοί έχουν οριστεί στην ανακοίνωση της 22ας Νοεμβρίου 2000· iii) των κανόνων αξιολογήσεως των ανώτερων στελεχών βαθμού Α1 και Α2, όπως αυτοί έχουν οριστεί στην ανακοίνωση της 10ης Μαρτίου 2004· iv) της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/2006/164.

⁽¹⁾ Υπόθεση T-118/04 (ΕΕ C 118 της 30.4.2004, σ. 47).

⁽²⁾ Υπόθεση T-134/04 (ΕΕ C 146 της 29.5.2004, σ. 6).

⁽³⁾ Υπόθεση F-79/06 (ΕΕ C 237 της 30.9.2006, σ. 17).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Rounis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-78/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/121)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 271 της 29.10.2005, σ. 22.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Φεβρουαρίου 2007 — Geert Haelterman κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-102/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/122)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 28ης Οκτωβρίου 2006, σ. 35.